

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ECONOMIA** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 350-1992

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1995

Número 3

Presidència
de l'Honorable Sr. José M. González i Ortea.

Sessió celebrada dia 5 d'octubre del 1995.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- COMPAREIXENCES:

1) *De l'Hble. Sr. Conseller d'Agricultura i Pesca, per tal d'informar sobre el programa que pensa dur a terme durant la present legislatura (RGE núms. 2118/95 i 2222/95).*

22

EL SR. PRESIDENT:

Señores diputados, comienza la sesión. Sustituciones, por favor.

LA SRA. BOVER I NICOLAU:

Catalina Bover substitueix el Sr. Pere Sampol.

EL SR. PRESIDENT:

Catalina Bover sustituye al Sr. Sampol, muy bien.

I.1) Compareixença de l'Hble. Sr. Conseller d'Agricultura i Pesca, per tal d'informar sobre el programa que pensa dur a terme durant la present legislatura (RGE núms. 2118/95 i 2222/95).

El primero y único punto del orden del día es la comparecencia del Hble. Sr. Conseller de Agricultura y Pesca para explicar los proyectos de acción del Gobierno. Para ello tiene la palabra el Sr. Conseller de Agricultura y Pesca.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Marià Socías i Morell)

Moltes gràcies. Sr. President, senyores i senyors diputats. Comparesc davant aquesta comissió d'Economia per explicar-los les línies mestres del programa de la Conselleria d'Agricultura i Pesca per a aquests anys, 1995-1999. Vull fer-los una indicació prèvia, jo no som massa partidari dels grans projectes o dels grans programes, m'estim més anar a la política de coses petites, com perfeccionar la gestió, simplificar procediments, o millorar l'atenció a l'administrat. Per tant, el primer objectiu que em marc des de la Conselleria és aquest.

Dit això, vull plantejar-me una pregunta: què és l'agricultura? Perquè quasi tots els diccionaris defineixen l'agricultura com l'art de conrear la terra. Jo m'estim més una definició, que m'ha fet arribar un metge amb una felicitació o salutació quan vaig esser nomenat conseller, em deia aquest metge que l'agricultura és el molt honorat i molt noble art de conrear la terra. I m'afegia que per això l'agricultura és sinònim d'arrels, d'aliments, de salut, i, en definitiva, de país. Aquesta definició, i ho dic amb tot el rigor, em permet dir tres coses amb tres objectius.

En primer lloc, un objectiu que hem d'intentar entre tots, no només des del Govern, és la dignificació de l'agricultura i dels agricultors. En contra d'allò que moltes vegades es diu, no existeix, possiblement, professió més digna que aquesta que té i que posa en relació a una persona amb la terra, a una persona amb la mar, en contra d'allò que evidentment es diu, a vegades. La segona cosa, ja ho vaig indicar l'altre dia al ple, és donar un missatge d'esperança cap a un sector que està francament desmoralitzat. Hi ha hagut desmoralització general del sector primari. I tercera cosa, que l'agricultura, en un sentit ampli, també és sinònim d'arrels, de cultura, de tradició, d'història, en definitiva, de poble. I a mi em du a parlar d'autonomia, de capacitat d'autogovern d'acord amb unes normes, que en el nostre cas han d'esser la Constitució i l'Estatut d'Autonomia. Idò bé, en desenvolupament de la Constitució, articles 148 i 149, i de l'Estatut d'Autonomia, articles 10, 11 i, més important, 39, els vull indicar ja dos objectius prioritaris d'aquest govern i, per tant, d'aquest conseller.

En primer lloc, la transferència de competències de l'Estat a la Comunitat Autònoma. L'Estat ha transferit, pràcticament, totes les competències en matèria d'agricultura i pesca, queden un parell de *flecos* en matèria d'Icona, estic pensant, per exemple, en el Parc de l'Albufera, on una part encara és propietat de l'Estat. En matèries Serida, o Irida, i en matèria Sempa, com a organisme pagador. Hem iniciat ja les conversacions perquè hi hagi aquestes transferències, a fi d'assumir totes les que ens corresponen, això sí, d'acord amb el principi de transferències, sí, però, com sempre, no a qualsevol preu. Vull afegir també a aquestes transferències, la problemàtica especial del Parc Nacional de Cabrera, en conseqüència de la Sentència del Tribunal Constitucional, de 26 de juny del 95, dictada al recurs d'inconstitucionalitat interposat per distintes comunitats autònomes contra la Llei de conservació dels espais naturals, de la flora i la fauna, i els conflictes positius de competències contra determinats decrets que desenvolupaven, precisament, aquesta llei. El que es dedueix d'aquesta sentència, amb tota claredat, és que com a mínim, com a mínim, correspon a la Comunitat Autònoma la gestió, compartida amb l'Estat, dels parcs nacionals. Com a mínim, dic. Gestió compartida que haurà d'esser des del principi fins al final. Haurem d'entrar, per tant, a veure la Llei de declaració de Cabrera com a parc natural, que preveu que la gestió correspongui a Icona, i que, per tant, no només correspon a Icona. També hem d'entrar a discutir el parc, el pla d'ús i gestió i, en definitiva, el Pla d'ordenació de recursos naturals.

Segona qüestió o objectiu primari, o prioritari de la Conselleria. La transferència de competències de la Comunitat Autònoma als consells insulars. El president de la Comunitat Autònoma ja va dir, en el seu discurs d'investidura, que la nostra autonomia estarà definitivament vertebrada, en la mesura en què els consells insulars vagin assumint les competències establertes a l'article 39 de la Constitució. Idò bé, d'acord amb aquesta idea, és voluntat del Govern i de la Conselleria d'Agricultura dur a terme, el més aviat possible, la transferència de competències a favor dels consells insulars. El Govern ja ha designat el seu representant a la Comissió Tècnica Interinsular, em pareix que els consells insulars també ja els han designat. Es reunirà, crec, a més, en poc dies, dia 16 concretament, la Comissió Tècnica Interinsular, a objecte de marcar calendari i poder proposar al Parlament l'atribució de competències als consells insulars. Transferències que s'hauran d'inspirar en els principis de racionalitat, dotació i equiparació.

A aquests objectius prioritaris, de transferència Estat-Comunitat, Comunitat-consells insulars, en vull afegir, des del punt de vista organitzatiu, dos. En primer lloc, la reestructuració de les delegacions comarcals, que es farà en funció del ritme de transferència dels consells insulars, la idea bàsica és que només existeixi un cap de la delegació, per sota ell, totes les altres persones. I segon objectiu, reducció de les empreses públiques. Vull dir ben clar que és objectiu de la Conselleria d'Agricultura que l'any 96, i així apareixerà a la Llei de pressuposts, la dissolució de Seamasa, del Servei d'Agricultura Marina. Per tant, plantejarem que es dissolgui durant l'any 96. Altra qüestió, també en relació amb empreses públiques, és la intenció del Govern de dur a terme la reprivatització, la venda d'una part important de les accions d'Agama, el més aviat possible.

Bé, quant a la transferència immediata d'aquestes transferències de competència en matèria d'agricultura als consells insulars, em permetria dir que, una vegada fetes les transferències, les competències que faria la Conselleria d'Agricultura i el programa de la Conselleria, seria molt senzill. L'exercici de les competències que no han estat transferides, que no sabem encara quines són, la potestat reglamentària normativa, i en tercer lloc, la coordinació general de les activitats dels consells insulars, amb l'obligació d'aquests de confeccionar aquesta memòria anual de gestió de les competències transferides. No obstant això, jo crec que és més correcte fer-los una exposició detallada, concreta, de quines són les idees que té aquest conseller i que, per tant, la Conselleria intentarà desenvolupar al llarg d'aquests anys. Primer els parlaam de la importància que té el sector primari, quins són els principals problemes de l'agricultura balear, quines són les perspectives, les aportacions que ha fet el Govern a aquesta agricultura, i unes conclusions finals.

Per tant, entram a veure quina és la importància del sector primari. El sector primari de Balears està condicionat per dos fets que crec que hem de destacar. Espanya pertany a la Unió Europea, existeix per tant una política agrària comuna, que després veurem i que hem de respectar, i en segon lloc, existeix un model econòmic que és propi de les Illes Balears, del que ara em vull ocupar.

El *boom* turístic dels anys 60, consolidat els anys 70, 80 i 90, ha produït una terciarització de l'economia balear i una total redefinició de la seva estructura econòmica. És suficient veure, per exemple, la distribució i evolució del producte interior brut per sectors, o el pes que tenen distints sectors, quant a la població que es dedica a cada un dels sectors. Els anys 70, el sector primari tenia un pes del 9%, el sector servei del 66%. A l'any 88, el pes del sector primari va davallar al 5%, mentre que el sector servei va pujar al 73%. L'any 92, el pes del sector primari està en el 2%, i el del sector servei en el 81%. També el pes dels distints sectors es manifesta, com he dit, en la distribució de la població ocupada per sectors. L'any 88, l'agricultura ocupava el 6'2%, i diuen les estadístiques, però jo no m'ho acab de creure, que l'any 92 l'agricultura ocupava un 5%. D'aquestes dades es poden extreure dues conclusions. Dues conclusions que jo vull dir que, una d'elles pot ésser real, hem d'intentar que no sigui real, i l'altra que crec que és falsa i que hem de rebutjar de pla.

La primera conclusió, que pot ésser real, és que el sector primari està entrant dins una lenta fase de desaparició, que es veu, a més, accentuada pel fet que hi ha un envelliment progressiu de la població agrícola. L'any 88, segons les enquestes de població activa, més del 50% de la població que es dedicava a l'agricultura tenia més de 55 anys. Ara estam xerrant de l'any 95, per tant, el problema s'ha agreujat. Això és degut, essencialment, no només a la duresa de la feina al camp, sinó també que les rendes mitjanes que un treballador treia de l'agricultura estaven per sota, o a la meitat, del que guanyava un treballador del sector de la restauració. Ara dispòs de les dades de l'any 87, un treballador del sector primari guanyava 769.000 pessetes anuals, i un del sector terciari 1.470.000 pessetes, el doble.

Segona conclusió, per tant, que podríem treure de les dades, i ja dic que és falsa, i que jo he de rebutjar, és que a Balears el sector primari té escassa importància. Jo crec que aquesta conclusió l'hem de rebutjar, no només des del punt de vista econòmic, que ja el veurem, sinó també des del punt de vista social, cultural i territorial, d'acord amb la definició d'agricultura amb la qual he començat la meua exposició. En primer lloc, l'agricultura s'ha de mantenir com a un sector productiu, per raons econòmiques directes d'immediativitat i qualitat del seus productes. Crec que no hi ha cap dubte que productes com la patata, com els mens o les ametlles, tenen una qualitat superior a la que puguin tenir a altres llocs. A aquesta importància econòmica directa, se li ha d'afegir-li una indirecta, no podem minusvalorar l'aportació de l'agricultura en el benefici econòmic de les Illes, tota vegada que si desapareix l'agricultura, si desapareixen els agricultors, es degradarà el medi natural, el factor paisatgístic, o medi ambiental, i això tindrà gravíssimes conseqüències per al sector servei, per al turisme. Crec que aquesta repercussió no s'està valorant suficientment quan es parla del sector primari. Per altra part, també hem de destacar la importància social i cultural que té el sector primari. Ho ha destacat el president de la Comunitat en el seu discurs d'investidura, i a distints actes, l'agricultura constitueix una forma de vida, la seva desaparició implicaria la pèrdua de part de la nostra cultura i de les nostres senyes d'identitat com a poble. No estam parlant, per tant, només d'una importància econòmica directa, parlam d'una importància econòmica indirecta, i en definitiva, d'una importància cultural i històrica. Per això, crec que hem de rebutjar des del Govern, però no només des del Govern, tots aquests missatges que directament o indirectament ens fan creure, o fan arribar a l'opinió pública que l'agricultura té molt poca importància a Balears. El manteniment de l'agricultura, ho vull reiterar, com a sector productiu, és important per a les Balears, és transcendental, per raons econòmiques directes, per raons econòmiques indirectes lligades al medi natural, perquè si l'agricultura desapareix, el medi natural es degrada, és suficient veure-ho ara, i per raons socials i culturals lligades a la nostra tradició com a poble que, en definitiva, no continuaria éssent igual.

Per tant, vista la importància que crec que hem de donar a l'agricultura, i dins la que crec que s'ha d'emmarcar la meua intervenció, vull plantejar quins són els principals problemes que té l'agricultura balear. Evidentment, el principal problema de l'agricultura balear és la seva poca competitivitat. El que fa que, a poc a poc, vagi desapareixent com a sector productiu i, com he indicat abans, que el medi natural es vagi, a poc a poc, degradant. Quines són les raons d'aquesta poca productivitat? Jo n'he agafades un parell, n'hi ha moltes.

En primer lloc, la baixa productivitat pel reduït tamany de les explotacions, o pel baix rendiment dels principals cultius. Ja sé que hi ha diferències entre elles però, amb caràcter general, el 66% de les explotacions a Balears tenen menys de 5 hectàrees. Per altre costat, baix rendiment dels principals cultius, pensem, per exemple en el blat, la civada o l'ordi, a Balears el rendiment per hectàrea, de secà, està per sota de la mitjana nacional. (...) ens passa amb l'ametlla, que els rendiments d'ametlles, per hectàrea de secà, està per sota de la mitjana nacional, entre altres raons, perquè els ametllers a les nostres plantacions tenen més de 50 anys, com a regla general.

La segona raó d'aquesta poca competitivitat de l'agricultura, és la falta d'adequació de productes a la demanda. És suficient, també, pensar en un parell d'exemples, mens o porcelles. Tradicionalment el pagès ha pensat que els mens o les porcelles s'havien de vendre a un determinat pes, vint, vint i busques, quilos, sabem que això no és el que demana el mercat. El ramader ja està aprenent que si els venen més petits, es poden aconseguir millors preus. A més, també, com a falta d'adequació del producte a la demanda, hem de destacar que l'agricultura tampoc no ha sabut donar resposta a la demanda turística, de gent que ve de fora, de productes artesanals i de qualitat. Altra raó de la poca competitivitat és la variable qualitat dels productes, pensem en l'ametlla, es comercialitzen 28 varietats. Altres raons a destacar, són els alts costos de producció, no és necessari incidir molt, insularitat i reduït tamany de les explotacions que influeixen negativament en les despeses de producció. Manca un cooperativisme modern, ben entès, integrat en el sector, existeixen moltes cooperatives, però no són tan correctes com haurien d'esser, tant cooperatives de productors, com de compres, com de comercialització, com a societat agrària de transformació, tot això, exceptuant les cooperatives de fruits secs, que són importants, les lleteres de Menorca, que han funcionat relativament bé, (...) que ha funcionat bé, estic pensant en (...) a Sa Pobla. Altra raó de la baixa competitivitat, és la manca d'adequats canals de comercialització, connectada també, evidentment, amb el problema cooperativista que patim. I, en darrer lloc, l'edat avançada dels agricultors. Ja ho he dit abans. De les dades que dispòs de l'any 88, més del 50% tenia més de 55 anys. La gent, a més, voldria tornar al camp però el boom turístic, la possibilitat de guanyar més doblers, fa que la gent es dediqui a altres coses que, en principi, pareixen més còmodes que dedicar-se a l'agricultura.

Vist quin és el problema de l'agricultura, falta de competitivitat, i les raons, vegem quines són les perspectives que hi pot haver en aquesta agricultura balear. Aquestes perspectives també s'han de fer partint del que he assenyalat abans, que el nostre sector està condicionat, no només pel model econòmic, que aquest sí és propi de la Comunitat, no està tan acusat a altres comunitats autònomes com a la nostra, i aquest segon condicionant és el fet que Espanya forma part de la Unió Europea. És a dir, la política agrària comuna. Espanya entra, en el 86, a Europa, canviant la seva política agrària. Els principis bàsics de la política agrària de la comunitat es mantenen, però passam d'una filosofia productiva, produir molt, i d'una idea de desenvolupament agrari, a una filosofia de produir menys, respectar més el medi natural i, a més, de desenvolupament de les zones rurals. A més, la reforma de la Pac fa canviar tot el sistema d'ajudes, es pretén ajudar (...) dels agricultors allà on sigui més necessari, i es pretén que hi hagi uns incentius per als agricultors, perquè es quedin al camp. Per altra part, la nova política de la Comunitat marca uns objectius que, en part, veurem que són aplicables a la nostra agricultura, com poden esser ajustar la producció a la demanda, protecció del medi natural, i política de qualitat de productes.

En matèria d'ajudes, i crec que és important dir-ho, podem distingir tres línies distintes. Unes ajudes directes a distints sectors, unes mesures d'acompanyament, i després el programa-iniciativa desenvolupament rural. Quant a les ajudes directes a distints sectors, estic pensant en cultius herbacis, fruits secs, vinya, producció d'oliva, indemnitzacions compensatòries, (...), abandonament de la producció lletera, el finançament és aportat, íntegrament, per la Unió Europea, que en definitiva marca les regles del joc, i la participació de la Comunitat, per tant, és escassa. Idò bé, l'aplicació d'aquestes línies d'ajudes ha suposat per a les Balears, l'any 93, 2.295 milions de pessetes. Tot això distribuït a distints sectors, que he indicat, dels que vull destacar fruits secs, 1.125 milions, prima d'ovelles-cabres, 982 milions, cultius herbacis, 405 milions.

Segona línia, les mesures d'acompanyament, de protecció del medi natural, reforestació de terres agrícoles, jubilació anticipada. Aquí el finançament de la Unió Europea es limita a un tant per cent, tractant-se d'objectius B al 50%, i per tant, (...) per part de l'Estat i de les comunitats autònomes, amb una major participació d'aquestes. I en aquesta línia d'actuació cofinançada també hem d'incloure els programes-iniciatives de desenvolupament rural, com són els programes operatius B, Foner1, Foner2, després en parlarem, o la iniciativa Leader 1 i 2. El que sí vull destacar ja, des d'aquest primer moment, és que l'execució d'aquests programes i aquestes iniciatives de desenvolupament rural, el que ens permet és desenvolupar la nostra pròpia política agrària, adaptada a la nostra pròpia realitat i a les nostres pròpies necessitats geogràfiques, culturals i econòmiques.

Dit això, vist quin és el marc de l'agricultura balear, condicionada, per tant, per un factor intern nostre, típic, que és la terciarització de l'economia, i per un altre extern, que és que Espanya forma part de la Unió Europea, vegem quins són els objectius que es marca la Conselleria durant aquests quatre anys. Jo em permetré assenyalar-ne tres, fent una menció especial, després, a la problemàtica de pesca. Aquests tres objectius són la millora de les rendes agràries, la modernització de les explotacions i la conservació del medi natural. Millora de les rendes agràries, perquè només amb una millora d'aquestes rendes és possible que la gent no se'n vagi del camp cap al sector terciari, i que, per tant, la població agrícola vagi envellint. La modernització d'explotacions, perquè és l'únic sistema per poder guanyar qualque competitivitat. No pensam en la competitivitat que hi ha a altres llocs, però sí a tenir certa competitivitat a través de productes de qualitat. I la conservació del medi natural, d'acord amb el que hem assenyalat abans, ja que estam dins un marc de la Unió Europea, amb una política de medi natural, i dins un model econòmic bàsicament turístic, (...) la conservació d'aquest medi.

Vists quins són els objectius, vegem quines són les mesures, els mitjans o els instruments per aconseguir aquests objectius. En primer lloc, la millora de les rendes agràries. Evidentment, per aconseguir una millora de les rendes agràries hi ha només dues mesures, reducció de despeses o augmentar els ingressos. El problema és veure com es poden reduir despeses i com es poden augmentar ingressos. Aquí jo intentaré assenyalar un parell de mesures, amb caràcter anunciatiu, no amb caràcter tancat, que jo crec que ens poden ajudar.

Per reduir despeses hem d'intentar fomentar cooperatives modernes, organitzacions professionals i societats agràries de transformació. Hem d'introduir noves tecnologies, com poden esser emprar varietats més adequades o nous sistemes de regadiu, vull fer incidència en aquests nous sistemes de regadiu. També crear centres o unitats d'alimentació que ens permeten abaratir despeses, o donar ajudes per a la compra de maquinària en comú. Idè bé, d'aquestes mesures, jo en vull destacar, per a aquesta legislatura, dues. La introducció de noves tècniques de regadiu que ens permeten estalviar energia i aigua, en col·laboració de la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, i per altra banda, la construcció d'una planta assecadora d'alfals, que amb les ajudes de la Unió Europea, ens permeti reduir despeses.

La segona mesura per millorar les rendes agràries, he dit que era intentar augmentar ingressos, i és més complicada. Se me n'ocorren un parell, que els vull transmetre. En primer lloc, diversificació de rendes agràries a través de qualsevol activitat econòmica complementària, amb l'única limitació que siguin compatibles amb el medi natural, crec que es poden aconseguir, un d'ells és l'agroturisme. No suposa terciarització de l'interior, suposa aprofitar les explotacions que hi ha per a desenvolupar activitats, sempre que siguin compatibles amb el medi natural.

Segona mesura, major participació dels agricultors en el valor afegit dels productes. Sabem que aquest valor afegit es produeix sempre en les fases d'industrialització i comercialització, i això es pot aconseguir a través d'accions com són fomentar les indústries agràries i la xarxa de comercialització, els pactes intersectorials s'han intentat i no han anat bé, la concentració d'oferta o les organitzacions interprofessionals.

Tercera mesura, crec que transcendental, la política de qualitat dels productes agroalimentaris a través del foment dels signes distintius de qualitat. Denominacions d'origen, denominacions genèriques, específiques, indicacions geogràfiques, qualitat controlada, etcètera. Crec que és una mesura important en la qual hem d'incidir a un lloc com el nostre, que és petit, insular i que té problemes. Connectada amb aquesta política de qualitat de productes, una política de promoció d'aquests productes, tant a les Balears com a l'Estat espanyol, com a la Unió Europea i, perquè no, també com a acte simbòlic, el que d'una vegada, les administracions, a tots els actes oficials, només emprin productes de les Balears. Empram, només, els productes que tots sabem, i que es podrien continuar emprant, però se'n podrien emprar altres que es vessin que són d'aquí. En definitiva, no només els productes típics, *palo*, vi, sobrassada, n'hi ha altres, podem fer un esforç maldament puguin sortir un poc més cars.

Segon objectiu, que havia indicat, modernització de les explotacions agrícoles. Exposaré quins són els mitjans de modernització, els veig complicats, difícils, els doblers no estan a les explotacions agrícoles, se n'han anat cap al sector terciari, no hi ha molta gent que vulgui invertir en aquest sector perquè pensen que no hi ha futur. Per tant, quines són les mesures per intentar modernitzar aquestes explotacions agràries? En primer lloc, dimensió més adequada de les explotacions. Sabem que el 65% de les explotacions tenen menys de 5 hectàrees. Sabem, també, que el mercat de la terra a Balears és molt rígid, no funciona la compra, hi ha interessos extra-agraris, no es pot intentar comprar per fer explotacions més grans, i tampoc no funciona la (...) parcel·lari. No sé quin és el sistema. L'únic sistema podria esser la via dels lloguers, dels arrendaments, de les amigues. Al juliol va sortir una llei nova, la Llei de modernització de les explotacions agrícoles, pareix esser que liberalitza un poc el fort règim dels terminis de lloguers. Aquesta pot esser una de les vies. En segon lloc, la capitalització de les explotacions. Existeix una normativa al respecte, el Reial Decret 1887 no ha funcionat, per molt que doni unes línies d'ajuda, si aquestes línies estan adreçades al agricultor (...) principal, i crec que un dels objectius que també ens haurem de marcar des de la Conselleria, és saber quants d'agricultors (...) principal existeixen a les Balears, perquè jo no ho sé.

La tercera mesura per a modernitzar les explotacions agràries, és intentar modernitzar i formar un poc la gent que està a les explotacions agràries. Per tant, formació d'agricultors. Aquests cursos de formació d'agricultors han tengut importància. Vull destacar els de matèria de mens, el ramader ja no pensa a criar mens grossos, pensa a criar mens que s'adaptin al que vol la gent, això s'ha d'aconseguir, precisament, a través de cursos de formació, o a través que els mens neixin a una temporada de l'any i no a una altra, perquè els preus són diferents, i perquè hi ha un mercat per comprar-los. Això s'aconsegueix a través de cursos de formació.

També hem de parlar d'introducció de noves tecnologies que permetin, en definitiva, reduir despeses a les explotacions, major qualitat, nous sistemes de regadiu, torn a incidir, o millora genètica mitjançant reproducció dirigida, s'ha parlat molt de tot allò del semen. Altres mesures que vull aquí destacar són les campanyes de sanitat, animal i vegetal, com són les campanyes de sanejament ramader, el foment de les associacions de defensa vegetal o sanitari, important el control sanitari d'entrada d'animals vius i morts. Donarem importància a aquest control sanitari, creguin que uns dels primers objectius que té la Conselleria és aquest control sanitari, tenint en compte que existeix una legalitat vigent. Per tant, no es tracta de posar restriccions al mercat, sabent que un dels principis bàsics de la política agrària comuna és la unitat de mercat, i el lliure mercat. El que passa és que hem de controlar sanitariament la qualitat dels productes que venen. Una altra mesura per a la modernització de les explotacions són les assegurances agràries i ramaderes. Pensam reimplantar enguany les assegurances agràries a ramaders, que s'havien llevat. Crec que és important per al sector, en anys de sequera com ha estat aquest, intentar disminuir la prima de les assegurances que han de passar els ramaders, en definitiva, l'aportació dels agricultors. El tercer objectiu important que ens havíem assenyalat des de la Conselleria, en consonància amb la nova política agrària de la Unió Europea, és la conservació del medi natural. Veig que hi ha moltes mesures per a la conservació del medi natural, en vull destacar un parell que crec que són importants i que, en definitiva, des de la Conselleria hi volem incidir.

En primer lloc, el foment de la producció ecològica i de les races autòctones. La producció ecològica mitjançant el consell balear creat, de la producció agrària ecològica, molts problemes, tota vegada que no agrupa grans empreses, sinó que agrupa petits productors, no podem viure sempre pensant que anam subsidiats de l'administració, però ho hem d'intentar.

Races autòctones, mitjançant llibres genealògics o, també, de millores genètiques, des de l'Ibabsa s'ha incidit molt en la millora genètica de vaques frisones, però crec que s'ha incidit poc en les ovelles i els porcs, i crec que és una de les línies que s'han d'obrir aquests anys. En segon lloc, i crec que ho he mencionat cada vegada en els objectius per demostrar la importància que li donam, la introducció de nous sistemes de regadiu, amb la finalitat de consumir menys aigua, i la reutilització d'aigües depurades. Tot això amb la col·laboració de la Conselleria d'Obres Públiques. Hi ha un encàrrec del Govern d'estudiar conjuntament el sistema pel qual aquest sector agrari, igual que altres sectors, pugui consumir menys. Hi ha sistemes, tècniques, que hem d'intentar introduir, maldament sigui experimentalment, hem d'intentar emprar l'aigua depurada per regar, sempre que sigui possible.

Altres mesures són el foment de la biomassa com a font alternativa d'energia i com a compost, col·laborant amb la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori, i amb la de Comerç i Indústria. Pensam estudiar seriosament, ja s'ha fet, però hi hem de reincidir, la utilització de recursos forestals i agrícoles per a la creació d'energia, per a hivernacles, per a briquetes, per a compost. També mesures forestals com a instruments de conservació del medi natural, prevenció i extinció d'incendis. Dedicam pocs doblers a prevenció, ens agradaria dedicar-n'hi més, però els pressuposts són limitats. Una de les mesures pot ésser la rendibilització de l'apartament forestal. Si l'aprofitament forestal es pot rendibilitzar, a través de la biomassa podrem intentar prevenir, encara més, els incendis. Reforestació de terres agrícoles i no agrícoles. Lluita contra l'erosió i recuperació de zones cremades a través de fons de cohesió. Foment d'associacions de defensa forestal, ha sortit ja una resolució de la Direcció General, i una ordre del conseller, enfocant (...) de defensa forestal a través dels ajuntaments, intentam que n'hi hagi una tota sola en cada municipi per poder coordinar bé.

Per altra part la política de parcs i àrees recreatives. Bàsicament volem consolidar l'existent, com a instruments no només (...), sinó també recreatius, en la problemàtica especial que ens planteja el Parc Nacional de Cabrera. Hem entaulat negociacions i crec que es pot arribar a un acord. A més, volem establir un règim transitori quant al Parc Nacional de Cabrera. Per altra banda, foment de la biodiversitat, no només a través de la política de parcs i àrees recreatives, o de les mesures forestals, sinó també de la protecció de flora i fauna, sobretot la que està en perill, estic pensant en el ferraret, programa específic (...), o a través del voltor, amb problemes, evidentment, per restriccions pressupostàries.

Dits quins són aquests objectius generals, volia parlar-vos un poc dels objectius específics de pesca, que mereixen una atenció distinta, connectada, com veurem, en molts de casos, quant a augment de les rendes agràries i la comercialització, que en definitiva són els problemes bàsics, i que ens trobam en el nostre sector primari. Parlant de pesca hem de distingir entre recursos pesquers i ordenació del sector pesquer. Els recursos pesquers poden ésser naturals i cultivats. Idò bé, en matèria de recursos naturals, el que pretenem, l'objectiu primari, prioritari, és mantenir la situació d'equilibri entre el potencial dels nostres recursos pesquers i l'esforç pesquer. Tota vegada que ens trobam amb uns recursos limitats, autorenovables, del que pesquem, de l'explotació racional dependrà el nostre futur. Per això, el que hem de tenir és actualitzat..., la nostra informació estadística, i (...) de la flota. Quant a recursos cultivats, l'objectiu prioritari és el cens de biologia del Carnatge, com a (...) d'investigació i de producció d'alavins.

Segona qüestió, ordenació del sector pesquer, objectius prioritaris, comercialització del peix fresc a través del mateix sector, concretament, a través de la federació insular de Confraries de pescadors de Mallorca, com a sistema, per tant, d'augmentar les rendes dels pescadors, però a través dels propis pescadors. En segon lloc, modernització de les estructures, reglamentació de les activitats pesqueres en règim sancionador, i potenciació de les confraries de pescadors. Bàsicament, els puc dir, en matèria de confraries de pescadors, que ja hem adquirit, o ja tenim competències, i que hem convocat les eleccions. És a dir, hi haurà eleccions en poc temps. No sé si ja ha sortit la disposició que les regularà. Per altra part, també la política pesquera està condicionada per la Unió Europea a través de dos instruments, l'instrument financer del sector de la pesca i la iniciativa comunitària de pesca. Aquests dos instruments pretenen donar solució als problemes estructurals del sector.

L'instrument financer d'ordenació de la pesca, Ifop, en definitiva, el que fa és donar-nos doblers per intentar arreglar tots els problemes, o tots els components estructurals del sector, des de la flota a l'aqüicultura, als ports, la transformació i la comercialització. S'aplica a tot Balears, no només a una zona concreta, anys 94-99. El pressupost és de 173 milions cada any. I les mesures van des d'ajustar l'esforç pesquer, renovació de flota, condicionament de zones, equipament de ports pesquers. No pens incidir-hi. La iniciativa comunitària de pesca pretén complementar l'Ifop, es tracta d'estimular projectes concrets per a la transformació del sector pesquer, o per a la diversificació de les zones rurals. El finançament del 50% de la Unió Europea i Comunitat Autònoma, la Comunitat Autònoma ha presentat una sèrie de projectes que han estat aprovats, bàsicament cursos de formació per a professionals, creació d'una marca de qualitat per millorar la comercialització, i adequació, intervenció, a determinades llotges a zones turístiques, com poden ésser la del port d'Andratx o la de Cala Ratjada.

Dit això, vegem quines són les aportacions del Govern a aquesta política agrària. Aportacions de govern que vénen condicionades, ho torn a repetir, crec que ho hem de tornar a dir, pel model econòmic que és propi nostre, i per la política agrària comuna. L'aportació que jo crec més important és la inclusió de determinats municipis a l'objectiu B, desenvolupament de zones rurals, el que a través del programa operatiu B i de la iniciativa Leader, ens fa que puguem disposar de finançament estatal i europeu a través dels fons estructurals per al desenvolupament de les zones rurals, i per dur a terme la nostra pròpia política agrària. No pens incidir en l'actual delimitació del B, tota Menorca, totes les Pitiüses, 30 municipis de Mallorca, el que sí cal destacar és que si comprem el B, Foner2 actual, amb l'anterior ha augmentat, existeix una demanda que es fessin coses i, actualment, la superfície afectada és del 63% a una població del 33% de les Balears. Idò bé, tant els programes operatius com les iniciatives sorgeixen quan es reformen els fons estructurals, i quan es canvia la política agrària de la Comunitat, amb la

finalitat de potenciar les determinades capacitats de determinades zones rurals. A Balears, aquestes capacitats econòmiques intrínseques a una zona rural estan ja molt definides, es feia referència ahir a Foner1, i es fa referència a Foner2, parlam de possibilitat de turisme a l'interior, existència d'un mercat de productes de qualitat, a valors paisatgístics, i en definitiva a capacitat d'adaptació, a circumstàncies canviant. Aquestes idees de desenvolupament rural que sorgeixen, la reforma de la Pac, es plasmen a un document, serà el programa operatiu, que és elaborat per l'administració autònoma i és presentat per l'Estat a la Unió Europea, o bé una iniciativa que és elaborada per a la Unió Europea, però que es desenvolupa per la Comunitat a través d'un programa regional, iniciativa Leader. Per tant, parlam del programa operatiu B i de la iniciativa Leader, com a mitjans o instruments, la seva execució ens permetrà dur a terme, amb fons en part europeus, la nostra pròpia política agrària adaptada a les nostres necessitats, ja que, en definitiva, hem estat nosaltres els que (...) el programa operatiu B, com el programa regional del Leader 2.

El programa operatiu B, destacar que n'hi ha hagut dos, Foner1 del 91-93, el cost total de Foner1 era més de 6.000 milions de pessetes, i està executat en la seva totalitat. Foner2 és igual que Foner1, més senzill o més obert quant a les mesures, el que sí vull destacar és que tant Foner com Foner eren programes del Govern, no es tracta només de programes de la Conselleria d'Agricultura i Pesca, són programes de desenvolupament rural que duen a terme, també, altres departaments de la Comunitat Autònoma, Obres Públiques, Ordenació del Territori, Comerç i Indústria, Economia i Hisenda. Els objectius bàsics de Foner, que s'assenyalen en el propi programa operatiu, són els que ja he indicat al llarg de la meua exposició, manteniment i creació de llocs de treball, elevats nivells de rendes, un (...) de la població, i tot això dins un respecte pel medi natural. Aquests objectius genèrics es concreten en el programa operatiu, i es marca una estratègia de desenvolupament amb uns eixos operatius, amb uns subprogrames, amb una sèrie de mesures, que són 17. No entraré en els eixos prioritaris, tampoc no entraré en el fons, en els subprogrames que són, en definitiva, els fons estructurals que s'empren. Destacar, en qualsevol cas, que són tres, Feoga que és fons agrícola, Feder que és fons rural, i Fons Social Europeu, que és un fons social. El que sí vull destacar és que el programa operatiu Foner té un cost total de 23.000 milions de pessetes. Les aportacions públiques són de 14.000 i les privades de 8.800 milions. Dir qualche cosa, també, de la iniciativa Leader. És una iniciativa comunitària, el que vol és promoure el desenvolupament de determinades zones rurals petites, incloses a l'objectiu 5, també zones limítrofs, amb petits projectes i a través de la pròpia societat civil, de les pròpies comunitats. No es tracta que sigui a través de l'administració, ha d'ésser la pròpia comunitat a través del grup d'accions locals la que ha de fer una sèrie de projectes que serveixin d'exemple a altres, i que intentin un desenvolupament rural.

Hi ha una certa confusió quant a la iniciativa Leader. Els beneficiaris d'aquesta iniciativa no són els components dels grups d'acció local. El beneficiari és la societat i la comunitat, que és la que ha de presentar projectes. També destacar que hi ha hagut (...) iniciatives. Iniciam, enguany, la iniciativa Leader2, 95-99, major participació de la Comunitat Autònoma, que ha preparat un programa regional. Els grups d'acció local, que estan previstos i que entrarem tot d'una a desenvolupar, són quatre, un a Menorca, un a Eivissa-Formentera, i dos a Mallorca, un en el Pla i un a la Serra de Tramuntana. El cost previst és de 1.800 milions de pessetes, i recentment ja hem firmat el conveni, a tres parts, entre el Ministeri, la Unió Europea i la Conselleria, precisament per desenvolupar aquesta iniciativa comunitària Leader, essent organisme intermediari, no només el Ministeri, sinó també la Comunitat Autònoma.

Dit això, els vull fer un parell de conclusions finals de quins són els objectius i el programa, o les línies, que es marca la Conselleria per aquests anys, amb caràcter telegràfic, quasi, quasi. En primer lloc, perfeccionar gestió, simplificar procediments, millorar atenció. Sé que són objectius poc importants, però jo els don bastant importància. En segon lloc, dignificar un poc aquest sector, donar qualche missatge d'esperança, no tot és negatiu. Aconseguiu ajudes d'Europa, estam ficats en una política de major qualitat de productes, per ventura això pot tenir certa solució. També indicar que l'agricultura no només és un sector productiu, també té qualche cosa a veure amb cultura, tradició, història, el doble procés de transferència de competències, com a objectius prioritaris de l'Estat a la Comunitat Autònoma, estic pensant, Econa, Irida, Parc Nacional de Cabrera, i de la Comunitat Autònoma als consells insulars, la reorganització de la Conselleria en funció del ritme de les transferències de competències, jo els dic que per a l'any que ve, i la Llei de pressuposts d'enguany, hi haurà la idea primària que l'any 96 desapareixi Seamasa.

Destacam, per tant, la importància del sector primari, no només des del punt econòmic directe, sinó també indirecte, lligat al medi natural, i també la importància social i cultural de l'agricultura. El problema que té l'agricultura és la poca competitivitat. Els condicionaments de l'agricultura, que els marquen, quant a la gent que s'hi dedica, bàsicament el model econòmic i el fet de formar part de la Unió Europea, els objectius bàsics de tota política agrícola, millorar rendes, modernitzar explotacions, conservació de medi natural, i si m'ho fan reduir a un sol objectiu, millorar rendes, intentar que la gent s'incorpori al sector primari.

I entre els mitjans o instruments que vull destacar com a objectius de la Conselleria durant aquests quatre anys, com a prioritari, la introducció de nou sistemes de regar, la construcció de la planta assecadora d'alfals en el Pla de Sant Jordi, fomentar l'agroturisme, i signes distintius de qualitat en els nostres productes, millorar el (...) de comercialització, promoció dels nostres productes, control sanitari, important, de l'entrada d'animals vius i morts, hi ha problemes, ho hem d'intentar, assegurances agràries, mesures forestals.

En matèria de pesca ja he assenyalat quins eren els criteris. He assenyalat també quina era l'aportació del Govern a la política agrària, introducció de determinats municipis de l'objectiu B, el que ens permet disposar de finançament europeu per dur a terme una política agrària adaptada a la nostra necessitat. I, en definitiva, que tant els programes operatius B, Foner, com la iniciativa Leader ens permetran dur a terme la nostra pròpia política agrària. En definitiva, això és un poc el criteri general que els volia mantenir, en els tres mesos que duc a la Conselleria, i en definitiva, com a objectiu primari, la transferència als consells insulars.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. ¿Algún grupo quiere hacer uso del turno de la posible suspensión? Sí, Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Sí, demanaríem deu minuts.

EL SR. PRESIDENT:

Diez minutos. De manera que, si les parece a ustedes, empezaremos la sesión, la reiniciaremos a las cinco y media en punto. ¿Estamos de acuerdo? Cinco y media, en punto. Gracias.

Grupos que quieren intervenir, por favor. Perdón, esperaremos un minuto. Parece que falta el conseller, con lo cual... Ya está aquí el conseller. Muy bien. Por el Grupo Parlamentario Mixto, tiene la palabra la Sra. Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, en primer lloc, donar-li les gràcies per aquesta compareixença i per la informació que ens ha donat. I començant pel final de la intervenció, demanar-li, en primer lloc, entre un dels seus objectius està aconseguir més transferències, més competències de l'Estat cap a la Comunitat, i també ha quedat bastant clar que pensen transferir competències als consells insulars, ens agradaria saber si ja està en estudi quines competències rebran els consells insulars de la Conselleria, amb quin sistema de dotació, i sobretot, també ens preocupa el tema de personal i el tema de locals. Ha estat, fins el dia d'avui, política general del Govern, la transferència de competències sense que estiguin, no tan sols dotades bé econòmicament, i amb manca de personal o transferint aquell personal que és menys grat a la conselleria corresponent, sinó que a més, després, no se'ns dota econòmicament dels doblers suficients com per adquirir o llogar nous locals, però a la vegada resulta que tampoc no ens donen aquests locals. Ha passat això amb l'Oficina de turisme, que se'ns ha transferit la competència però no tenim local, ens ha passat amb Cultura, ens ha passat amb Esports, i ens ha passat amb Urbanisme. Això significa un greu problema per als consells insulars, sobretot per al Consell Insular de Mallorca, que, en aquests moments, hem d'ubicar a sales d'exposicions, sales d'actes, etcètera, als funcionaris. Per tant, ens interessaria saber com pensen que poden venir el dia de demà aquestes competències al Consell de Mallorca.

També ens alegra que pensin millorar atenció, perfeccionar la gestió, i dignificar i donar esperances als agricultors, als ramaders, etcètera. Jo crec que, realment, podem millorar molt l'atenció, perquè de cada dia en tendrem menys de ramaders i agricultors als que atendrem, amb la qual cosa dignificar i perfeccionar la gestió serà més fàcil, perquè desgraciadament en aquesta Comunitat de cada dia la situació de tots els agricultors i ramaders és més dramàtica, i molt especialment la dels ramaders en els darrers temps.

També ha parlat de l'interès de continuar defensant el lliure mercat, però vostè sap que precisament és la Conselleria d'Agricultura una de les conselleries que té més empreses públiques, i entre elles una molt polèmica com és Agama, que sempre diuen que això està fet, que es privatitzarà, però van passant els anys, i anys, i anys, i anys, legislatura rera legislatura, i el cert és que, avui per avui, encara està en mans del Govern.

També ha parlat del control sanitari, crec que és un tema molt important. El nostre grup va plantejar, en un moment determinat, el tema del que són els *chips* identificatius dels animals. Crec que era una bona solució i una bona alternativa en el camp sanitari, però en canvi, no sé per què no s'ha duit endavant aquesta política. Supòs que per qüestions econòmiques, però m'agradaria saber si n'hi ha qualque altra.

Després ha parlat també del tema de la conservació del medi natural, en això sempre ens trobarà al seu costat, perquè creim que tant la defensa de les races autòctones, com la regeneració i extinció d'incendis, etcètera, són temes, parcs recreatius, àrees recreatives, etcètera, prou importants com per donar-li suport. El que creim és que, per exemple, en extinció d'incendis, realment, sempre és minsa la política que es du endavant, quan nosaltres creim que s'hauria de fer una especial incidència, perquè creim que és millor prevenir que curar, i que a la llarga surt més barat el fet de tenir prevenció d'incendis que no haver de reforestar, haver d'arreglar els parcs, o haver de fer parcs naturals, etcètera, quan ja aquests estan cremats.

També creim que és important el fet de reutilització d'aigües depurades, però és un dels altres temes que tant a Agricultura com a Obres Públiques ens en parlen a cada compareixença. Però m'agradaria saber, realment, on s'estan reutilitzant aquestes aigües, avui per avui. Perquè fa molt de temps que en parlam, però també és un d'aquests temes que sempre se'n parla però mai no es concreta.

El tema d'Europa crec que cada dia és més preocupant, perquè de cada dia també se'n parla més i es fa menys. I en els darrers temps, sobretot en els darrers plans, hi ha hagut un desencant per part dels organismes que varen esperarçar molt als ajuntaments, a les empreses públiques, a les privades, varen aconseguir en un moment determinat que tothom es posàs en marxa, fins i tot els ajuntaments fent reunions amb empresaris privats, explicant-los els avantatges d'aquests programes. I realment, el que han fet és el ridícul, perquè després no hi ha hagut doblers per dur-los endavant. Crec que seria molt interessant el fet de no crear expectatives que, després, el que fan és desencantar la gent, sobretot aquella gent que realment ha fet molta feina per aconseguir aquestes ajudes que, com sap, sempre duen molta paperassa i molta feina.

Pel que fa a donar solucions al tema dels agricultors, dels ramaders, d'utilitzar els productes i els aliments de la nostra terra, també sap que tendran sempre el nostre suport. Ja fa molt de temps que vàrem fer una campanya, precisament, com a partit polític, dient "triau-los bé, aliments i productes". Per tant, estarem sempre al seu costat. Creim que és una bona alternativa, creim que, realment, se'ls ha de donar suport, però la veritat és que no podem dir que ni des del propi Govern ni des d'aquelles institucions en les quals vostès governen això es practiqui. Ben al contrari, la veritat és que un exemple dels que més clamen al cel, i crec que els hauria de posar un poc en línia si aquesta és la política que vostè pensa dur, és el fet del dinar que l'ajuntament de Ciutat va donar, i quan dic ajuntament de Ciutat ho dic entre cometes, perquè per ventura era la Universiada, en aquest cas seria l'ajuntament, el Govern i el Consell Insular, als representants de (...) em pareix que era, o un dels darrers llocs on varen estar, i que va consistir en una cosa tan típica mallorquina com va ésser *gazpacho* de primer, *paella* de segon, i cava de tercer. Així que crec que té una bona tasca, però de totes maneres sàpiga que tindrà el nostre suport.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Munar. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Marià Socías i Morell)

Gràcies, Sr. President. En contestació a la intervenció del representant del Grup Mixt, pel que es refereix a les transferències, ja els he indicat que és objectiu prioritari i immediat de la Conselleria i, per tant, del Govern, transferir les competències en matèria d'Agricultura, possiblement conjuntament amb les d'ordenació turística. El criteri, en definitiva, serà el que surti de la comissió de transferència, Comissió Tècnica Interinsular, abans d'acabar la legislatura pareix ésser que ja hi havia tractat, i ja estaven bastant desenvolupat quins eren els termes d'aquesta transferència de competències, quant a matèries, quant a personal i quant a dotacions, tal vegada ens podria servir com a model allò que s'havia fet a l'anterior legislatura, i que en definitiva és el que jo he recuperat i sobre allò que jo faré feina. El que no vol dir que no hi pugui haver canvis respecte del que es va tractar al seu dia, però la idea primitiva era agafar el que s'havia fet durant l'anterior legislatura, i fer feina sobre aquesta documentació.

Per altra part, estic satisfet amb el que em comenta quant a criteris de perfecció, de gestió, dignificació. Un dels problemes amb què bàsicament ens trobam és que no existeix un cens agrari actualitzat. Em diuen que el cens agrari es fa cada deu anys, i cada any únicament hi ha una sèrie d'actualitzacions. Cregui que la primera cosa que vaig demanar quan vaig entrar a la conselleria, era saber quants d'agricultors, quants de ramaders i quants de pescadors hi havia a Balears. Perquè jo no ho sé, perquè a mi que no em parlin del cens de l'any 88, perquè parlar de l'any 88 és quasi, quasi, xerrar del segle XIX, així com funcionen les coses a aquesta illa. A més, ens interessa saber clarament quants d'agricultors (...) existeixen, i quants no existeixen, perquè la veritat és que em fa la impressió que a Balears existeixen molts pocs agricultors (...) principal. Tenint actualitzades aquestes dades, per ventura arribarem a la conclusió que hem de canviar el sistema de fer feina i tal vegada s'ha de dedicar un funcionari per cada 7 o 8 agricultors (...) principal, i per ventura així els tendríem millor atesos.

Evidentment, també sabem que el seu partit polític va fer una campanya de promoció de productes, creim que precisament s'ha d'anar per la línia de fer aquesta campanya de productes, no podem competir en quantitat, únicament podem compartir en certa qualitat dels productes que són típicament nostres, i que a més tinguin uns signes distintius respecte a altres productes. Estam fent feina, concretament, en la qualitat controlada a efectes de modificar-la, i d'intentar que pugui agafar majors productes. El que passa és que jo també li vull dir que ho agaf amb una certa cautela, el que m'han presentat, un primer esborrany, perquè el que no vull fer és complicar massa la gestió. Jo no crec massa amb els sistemes que siguin de major intervencionisme per part de l'administració cap a l'administrat. Sí estic a favor que hi hagi major intervencionisme de l'administració (...) l'administració, en el sentit que hi hagi uns controls rigorosos de la feina i de les coses que es fan dins l'administració.

En matèria d'aigües ja sé que en parlen moltes vegades, el que sí li puc dir és que hi ha un compromís clar d'aquest govern de començar a fer feina, en el sentit que ens podem posar d'acord distintes conselleries, en aquest cas, Obres Públiques i Agricultura i Pesca, per intentar cercar determinades zones que es puguin regar amb aigües depurades, no només el Pla de Sant Jordi, altres zones, tenint en compte, a més, que això du problemes. Hi ha productes agroalimentaris que no es poden regar perquè necessiten un termini per poder consumir. Els llocs en què hem de pensar són els llocs on hi ha actualment regadius, Sa Pobla, Campos, hi ha poques més zones. És a dir, jo crec, personalment, que no hem d'anar a grans zones, que hem d'anar més bé a zones petites, a més al voltant de les depuradores, jo sé que l'ajuntament de Vilafranca també està interessa, per exemple, a intentar, al voltant de l'ajuntament... Jo crec que no hem d'anar a unes grans zones, hem d'anar a petites zones al voltant de les depuradores. Veure quins són els productes que s'han de fer i que hi hagi un cert control, no ens trobem amb alguna sorpresa desagradable des del punt de vista sanitari. Per altra part, de Campos, hi va haver, en el seu dia, un projecte que es va aprovar i es va declarar d'interès nacional, que no es va dur a terme, amb un desembors bastant important, evidentment nosaltres no farem res a Campos que suposi un desembors de 8.000 a 14.000 milions, si no ens paga l'Estat o la Unió Europea. Jo crec que és evident. Estam parlant de quantitats de les quals és impossible parlar.

Quant a Agama, miri, jo no ho sé si fa molts d'anys que se'n parla o no. Agama es va intentar reprivatitzar, es va reprivatitzar, no va anar bé. Ho tornarem a provar perquè és la nostra obligació. I vull dir clarament que és un procés llarg i complicat. Ja ho he destacat abans a la premsa, el meu compromís és iniciar el procés el més aviat possible. Quan es reprivatitzarà? Idò no ho sé. Intentarem que sigui el més aviat possible.

Quan a les expectatives, el que em xerrava de 5b, idò sí, el fet és que hi ha una normativa que regula, o que estableix una línia d'ajudes per a les activitats incloses en el programa 5b. La veritat és que les peticions, tant de particular com d'ajuntaments, varen sobrepassar totes les perspectives raonades que hi poguésser haver. Puc donar la informació ara perquè tanmateix sé que qualque diputat si no (...) me la demanarà després, per tant, ja la puc donar ara. A nivell de particulars hi ha hagut peticions per valor de 3.467 milions de pessetes d'inversió. I a nivell d'ajuntaments, si és que ho trob, hi ha hagut peticions per valor de 1.400 milions de pessetes. El que, en definitiva, desborda tota previsió, tenint en compte, a més, que els fons estructurals, que els tres fons que agafa el programa operatiu 5b, no es refereix només a inversions i activitats a dur a terme pels particulars, o pels ajuntaments, sinó també n'hi ha una part que es reserva l'administració, i que executa. Perquè les campanyes de sanejament ramader es fan també amb aquests doblers, no es fan amb uns altres doblers distints. El que li puc dir és que estam fent feina seriosament en matèria de particulars, en matèria de peticions d'inversions, per enguany hi havia, destinats a això, Feoga hi havia enguany una partida total de set-cents i busques milions de pessetes, de Feder n'hi havia tres-cents i busques, idò bé, hi havia una partida de 80.000 milions de pessetes, Feder, dirigit a aquest d'això. Estic intentant suplementar, tenc la possibilitat de fer-ho, i ho duré als organismes pertinents per fer la modificació de manera que es pugui suplementar aquesta quantitat, per poder atendre, i la realitat és que els números, més o menys, ens surten, les peticions per part de particulars. Per part d'ajuntaments, li puc dir, que no dispòs de partides suficients. Així de clar li he de dir. I també li he de dir que crec que hem de donar una solució, des del punt de vista de govern, a aquesta problemàtica. Estam en això. És una qüestió, no només de la Conselleria d'Agricultura, és un problema també del Govern, perquè vull repetir que el programa 5b no és un programa de la Conselleria d'Agricultura, ja m'agradaria a mi que només fos de la Conselleria d'Agricultura, cregui'm, però el problema és que el desenvolupament rural no només el fa Agricultura, ho fa Agricultura, però també ho fan altres conselleries. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. *Conseller*. Sra. Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies. Crec que ha quedat bastant contestat. Incidir una mica en el tema de, si bé vostè diu que el tema de transferències de competències es basarà en un estudi fent amb anterioritat, la meua pregunta, en concret, és: vénen els edificis o no vénen els edificis, amb agricultura, o no ho sap?

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Marià Socías i Morell):

Jo en aquest moment no ho sé. Però record que a la visita que va fer el president de la Comunitat Autònoma al Consell Insular, idò, el president li va fer un raonament dient que més que transferir edificis, pareixia més lògic, que la Comunitat participàs en la rehabilitació de qualque edifici, o en la nova construcció de qualque edifici, a efectes, en lloc de transferir un edifici en concret. Jo, si no record malament, el president va fer el dia d'aquella visita..., en fi, em remet a aquesta contestació. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Munar, puede concluir su tiempo de réplica completo.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Agraesc al conseller la ràpida resposta i, a més, sincera.

Després pel fet..., també, dir-li que, bé, m'alegra saber que vostè també està com jo. És a dir, no sabem quants d'agricultors hi ha. Jo crec que realment n'hi ha pocs que puguin esser agricultors de veritat. Vull dir, perquè, o tots els que s'hi dediquen, moltes vegades, és com a segona cosa, o com a tercera, o tenen finques per a explotació perquè guanyen els doblers a altres llocs. El que sí està clar, perquè almanco els estudis del propi govern ens ho diuen, és que la renda per càpita, per agricultor teòric, vull dir, va baixant així com van pujant els pressuposts d'agricultura. Això és un fet curiós que em varen fer veure, i que realment crec que ens hauríem de plantejar a veure fins a quin punt té lògica. Perquè, així com van augmentant el suport europeu, de govern, etcètera, cap als agricultors, resulta que la seva renda per càpita està baixant dia a dia. Crec que és un tema, com a mínim, digne d'estudi.

Pel fet dels aliments i productes, li agraeisc que realment ens doni raó, que la línia és la que vàrem emprendre en el seu moment. I també recordar-li que de les empreses públiques, si bé Agama és la més polèmica, existeix també Semilla, Sefobasa, Seamasa, etcètera, etcètera, i que nosaltres creim, des d'Unió Mallorquina, que no té per què un govern, i menys un govern de dretes, tenir tantes empreses públiques, que no se sap massa bé fins on són necessàries.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Munar. Sr. *Conseller*.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Marià Socías i Morell)

Moltes gràcies, Sr. President. Molt breument, dir-li que als darrers anys pareix que la renda agrícola puja un poc. Puja, bàsicament, per les ajudes comunitàries, no per altra raó, però creim que això no és suficient. És a dir, crec que nosaltres hem d'aconseguir, d'Europa i de l'Estat, el màxim d'ajudes. Però si hem de pensar que l'agricultura, i que el sector primari de Balears, ha de viure només de les ajudes, anam arreglats. Primera qüestió.

Segona qüestió, quant als productes agrícoles, també li ho dic, hi ha hagut altres partits que també han intentat promocionar els productes mallorquins, crec que, fins i tot, hi ha un moció o una resolució del Parlament, en aquest sentit, que crec que no sempre s'ha duit a terme. Jo li puc dir, clarament, he parlat amb l'ajuntament de Palma, o de Ciutat, i amb distints organismes, que hi ha un compromís seriós, i menys per part del Govern, que els productes que se serveixin, no només, ja sigui el producte típic, sinó altres tipus de productes, és a dir, que la verdura que emprem, o la carn que emprem, es facin productes d'aquí. Això és més complicat, perquè hi ha d'haver un signe d'identificació d'aquests respecte als altres, estam fent feina en això, creim que és important, pot esser surt més car. Però crec que també hem d'anar alerta amb les (...) en aquest món, que per dues pessetes més car, la gent està disposada a comprar-ho de fora, i no fer-ho des d'aquí.

Quant a les empreses, ja els he dit que el criteri de la Conselleria és que hem de reduir al màxim les empreses. Per a l'any 96, la Conselleria s'ha marcat reduir-ne una. Jo no excloc que l'any 97 en llevem una altra. Així de clar li ho dic. Crec que les empreses s'han de reduir a la mínima expressió. El que també li puc dir és que, de les tres empreses que quedaran ara, Sefobasa, tota la campanya de prevenció i extinció d'incendis no es pot fer sinó a través d'una empresa pública. Cregui'm, no hi ha altra sistema per fer-ho. La campanya de sanejament que fa Ibabsa difícilment es podrà fer des de l'administració, amb l'eficàcia o l'agilitat d'una empresa. I (...) està motivada per intervencions estratègiques del Govern a distints sectors. Pot esser discutible, en qualsevol cas, per a l'any que ve, suprimir-ne una, ja veurem després que és el que passa. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Por el Grupo de Esquerra Unida, tiene la palabra la Sra. Thomàs.

LA SRA. THOMÁS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Bones tardes, Sr. Conseller. Nosaltres només farem unes preguntes molt concretes sobre el tema d'agricultura i pesca. La primera de totes és si pensa mantenir contactes amb les organitzacions socials d'Unió de Pagesos, o qualsevol altra d'agricultors i ramaders, per, igualment, presentar-los el programa i discutir amb ells aquestes possibles solucions que vostès plantegen.

Per altra banda, quan parla que no li agraden les empreses públiques, i ara acaba d'explicar que per a l'any 96 ja en pensen suprimir una, ja ha anomenat Sefobasa... No, Sefobasa ho ha anomenat com a un futur, o que en aquests moments no ho veu possible, nosaltres li volfem demanar si creu que en les condicions en què estan treballant a Sefobasa, són les condicions millors per fer-la, realment, una empresa rendible, o una empresa correcta des del punt de vista de la funció que té. El fet que dins l'empresa hi hagi més del 80% del personal eventual, i que l'anterior conseller parlàs de no fer fix a ningú, pensam que no és la millor forma de treure el major rendiment a la funció que puguin fer aquestes persones.

Per altra banda, volíem demanar-li si per a l'oferta d'ocupació pública de l'any 96 tenia previst solucionar temes de personal a aquestes empreses públiques, que la majoria tenen treballadors eventuais.

Respecte del tema d'Agama, només demanar-li si creu que la solució a tot el tema dels ramaders, tot el tema de la llet, creu que només passa per la privatització d'Agama, o pensa que hi ha d'haver, també, altre tipus d'intervenció en aquest sentit.

Respecte del tema de la regeneració, del tema de la prevenció d'incendis, volíem plantejar-li que enguany evidentment ha estat un any baix en incendis forestals, i en els pressupostos del 95 hi havia unes partides destinades a aquesta possible eventualitat, si tots els doblers no gastats passaran a prevenció, a major dotació de personal i, per tant, quines despeses pensa que haurien d'anar acumulant-se per millorar totes les tasques de prevenció. El fet que quan hi ha un incendi la intervenció inicial, o pràcticament única, és aèria, i la manca de personal de terra, a veure si també dins els pressupostos del 96 té previst una intervenció en aquest sentit.

Finalment, només una pregunta sobre el desastre del cap de fibló que va ocórrer el mes de setembre al Parc de l'Albufera, volíem demanar-li si ja tenen un informe tècnic sobre l'abast del desastre, exactament quina inversió necessitarà per a la restauració dels mals que s'han ocasionat, i si pensen habilitar una partida especial en aquest sentit. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Thomàs. Ruego, por favor, un poco de silencio. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Marià Socías i Morell):

Sí, moltes gràcies. Quant a..., i contestant les seves preguntes, molt concretes, la primera mesura quan vaig prendre possessió del càrrec de conseller, (...) tenir una reunió amb les organitzacions socials, era el juliol, hi va haver després altres fets, coneguts per tots, que varen dur que deixàs de reunir-em amb gent fins que al setembre s'ha reunit la feina. La meva intenció és que, el més aviat possible, reunirem el Consell Agrari, hi ha el problema de les meses sectorials. No tenc molt clar si és suficient amb el Consell Agrari o és necessari fer, com demana part del sector, meses sectorials, en definitiva... Bé, és un tema que en poc temps hi haurà qualque reunió del Consell Agrari i prendrem una resolució o una decisió quant a les meses sectorials.

Pel que es refereix a les empreses, li vull dir que el nostre criteri discrepa del seu en aquest punt, quant al personal. El nostre criteri és que a la Comunitat Autònoma hi ha d'haver el menys personal fix, jo sé que en aquest punt no podem arribar a un acord, són criteris distints. Nosaltres creïm que amb el personal eventual, que molts d'ells són els mateixos que hi havia l'any passat, molts d'ells són els que hi havia fa dos anys, és a dir, perquè hi ha una bossa de gent allà dins, que sol ésser la que se sol cridar, idè la cosa ha funcionat bastant bé. La gent és bastant professional. El que no vol dir que no hi hagi coses per millorar, evidentment. I com que la meua intenció, ja li he manifestat abans, la meua posició, o la meua filosofia, és clarament intervencionista dins l'administració, m'acabaré ficant en el funcionament de les empreses si, en definitiva, som el president d'aquestes empreses. Li puc dir que jo tenc informació suficient de com funciona cada una de les empreses. També li puc dir que no he pres, encara, cap decisió important a través de les empreses i, precisament demà, es té el consell d'administració de totes les empreses per a la designació de president i de secretari de les empreses, i per ja començar a funcionar i marcar les regles de joc. Regles de joc que, ja li dic, seran distintes de les que han estat fins ara. No li dic que siguin ni millors ni pitjors, però jo tenc un criteri, i cada persona té els seus criteris i, per tant, ha d'aplicar els seus. Jo marcaré unes regles distintes de joc. Concretament, la meua opinió és que ha d'anar tot al consell d'administració, hi ha d'haver un consell d'administració cada mes, intentarem que sigui així, i les decisions s'han de prendre amb la majoria d'intervencions per part dels membres o els vocals del consell d'administració.

Quant a Agama, cregui'm, que si sap qualche altra solució que no sigui la reprivatització o fer una altra cosa, jo estic encantat que ens podem veure qualsevol dia, i me la digui. Jo no sé quina és la solució. M'agradaria saber quina és, perquè jo pensava que, a més, el fet que la intervenció d'Agama fa una sèrie d'anys, era una intervenció estratègica que feia el Govern per intentar, precisament, salvar el sector ramader, el sector lleter, i que, per tant, comptaria amb el beneplàcit d'aquest sector. A vegades, quan he anat als pobles a conèixer un poc quina és la situació i què és el que pensa la gent, m'he quedat sorprès. És a dir, no sé, pareix ésser que la gent considera que el Govern ha fet poc pel sector lleter de Balears. Jo crec que ha fet molt. I no ho he fet jo, ho han fet altres governs, que era intentar, almanco, que no caigués Agama, però em trob que la resposta no és sempre tan adequada com jo pensava escoltar.

Quant a extinció d'incendis i prevenció, ho he dit a la meua intervenció, ho torn a dir, m'agradaria dedicar doblers a prevenció i no a extinció, però tampoc no hem de somiar truites. És impossible dedicar moltíssims doblers a prevenció i neteja de boscos, sense una rendibilització d'aquests boscos. Perquè no hi ha doblers, no hi ha doblers. I li puc dir una altra cosa, els doblers que hi havia per a extinció, no és que hagin sobrat doblers, és que no ha sobrat res i encara, possiblement, haurem de posar més doblers. Li vull aclarir això. Perquè és així, és a dir que... I li vull dir, clarament, que el sistema contra-incendis que hi ha hagut, el sistema preventiu contra-incendis a nivell operatiu, ha funcionat molt bé. Hi ha hagut mots incendis, més de cent incendis, el que passa és que s'han cremat menys hectàrees, precisament, perquè hi ha hagut una certa rapidesa a anar a apagar aquests incendis.

Quant al cap de fibló de l'Albufera, jo crec que els danys ja estan quantificats, no sé..., estic pensant, li parl de memòria, crec que és sobre els 5 milions de pessetes. El que li puc dir és que tornam a allò de sempre, els recursos són escassos, ja he fet destinar una partida per intentar arreglar el que és d'urgència, però el que he de veure, i el que jo pens veure exactament és si és necessari gastar 5 milions ara, d'una sola vegada, perquè si no és necessari no els gastarem, no sé si m'explic. Gastarem el que sigui imprescindible perquè el parc estigui en funcionament, ja hi està, i per intentar arreglar les quatre coses més importants, amb una economia d'urgència, però jo he de llevar els doblers d'altres llocs, és a dir, no sé si m'explic, i això tampoc no ho vull fer. Això és un poc... Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Thomàs, su réplica.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Evidentment, no compartim la mateixa filosofia respecte del personal, és obvi. Nosaltres pensam que precisament l'administració ha de donar exemple, i al seu personal, en general, l'ha de tenir fix, perquè dóna seguretat, dóna capacitat de programació de la feina, dóna tota una sèrie d'avantatges que no els dóna tenir el personal eventual, i amb aquestes condicions. És evident que són filosofies totalment distintes i per tant aquí no ho resoldrem. Jo només voldria dir-li que, de qualche manera, en els distints temes que m'ha contestat, el tema recurrent que no hi ha doblers suficients és una mica contradictòria amb la filosofia general que s'ha de revitalitzar l'agricultura, que s'ha de millorar..., tota la filosofia que vostè ha plantejat com a programa de govern. Si de cas li recomanaria que, en les discussions dels pressuposts generals per a l'any que ve, reclami molts més doblers per a la seva conselleria, perquè pens que si no passa el mateix, ens fan unes grans filosofies, una gran revitalització i una gran esperança, i després, per altra banda, ens diuen que no hi ha doblers. Per tant, frustren les esperances que havien posat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Marià Socías i Morell):

Moltes gràcies. Quant al personal, aquí hi ha una contradicció que sempre posam patent, a vegades xerram d'una cosa i després xerram d'una altra. Una de les crítiques que es fa a l'administració és el capítol 1 que té l'administració. Intentem no augmentar el capítol 1.

Quant als pressuposts, parlem que el que és bo és augmentar el capítol 6, no el capítol 1, hi ha una sèrie de contradiccions, a vegades parlem de personal fix i després deim que augmentam el capítol 1 com a una crítica a nivell de premsa. Idò bé, hem d'intentar casar-la, les coses han de casar.

Quant als pressuposts li puc dir que hi ha una decisió de govern, presa, molt clara i molt ferma, que els pressuposts de l'any que ve són uns pressuposts restrictius, que la situació econòmica no està per fer uns pressuposts que no siguin restrictius. Per tant, tots hem de fer uns pressupost restrictius. La Conselleria d'Agricultura també. M'agradaria que la Conselleria d'Agricultura fos menys que altres conselleries, precisament perquè el sector està en més mal estat que altres. Però el sector industrial no està tampoc en molt bon estat. Bé, intentarem conjugar, i des del Govern s'està intentant conjugar tots aquests interessos perquè el pressupost sigui el més ajustat possible. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Por el Grupo Nacionalista-PSM, tiene la palabra el Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Començarem parlant del sector pesquer, Sr. Conseller, i de passada li agraiem la seva presència voluntària en aquesta comissió. Ha centrant en dues qüestions el tema de la política pesquera, i em referiré essencialment a una, que és la dels cultius marins. Ha parlat, com a única actuació, del carnatge, i ha dit que centraria la seva actuació en la producció d'alevins, i nosaltres li hem de demanar si aquesta producció d'alevins no arriba una mica tard, en el moment en què han desaparegut pràcticament totes les empreses productores, totes les empreses de cultius marins que varen intentar crear-se a les Illes, algunes amb participació de pescadors, algunes amb participació de l'administració, algunes com a empreses privades, i que totes han acabat, a causa de la crisi generalitzada que hi ha a tota Europa de la producció de cultius marins. No ha parlat per res de si pensen impulsar el cultiu de marisc, o sigui, el fer concretament, copinyes i ostres, que són dues qüestions que sembla que estaven funcionant bé. I relacionat amb aquesta qüestió si s'han plantejat seriosament la possibilitat de construir, d'una vegada per totes, o fer que funcionin d'una vegada per totes, una depuradora de marisc, per solucionar els problemes de la depuració que sabem que són ben reals a l'illa de Menorca, que és on es concentra aquesta producció. Lligat a la mateixa política pesquera, es mantindrà la política de sempre d'esculls artificials per a protegir zones concretes, i com a punts d'irradiació de fauna marina? I la política de creació d'una xarxa de reserves marines, que a vegades s'ha debatut com a possibilitat, però que fins a aquest moment el Govern havia rebutjat? Li vull recordar simplement, vostè ha parlat de les sancions en matèria de pesca, que el Govern va presentar una proposta d'adequació de sancions en matèria de pesca, que va retirar en el seu moment malgrat les propostes dels grups de l'oposició.

Punt i a part en el tema de pesca i, si li sembla, podríem entrar en el tema de prevenció d'incendis forestals. Cregui'm, Sr. Conseller, a nosaltres ens satisfaria simplement si vostès aplicassin els plans de prevenció d'incendis que hi ha aprovats en aquests moments, encara que en algun punt no hi estiguem d'acord. Però ens satisfaria si els aplicassin. Això què vol dir? Dotant de mitjans els parcs, el Govern ha fet un esforç petit en aquest sentit, els que han fet els esforços han estat els consells insulars i els ajuntaments, que aclarissin d'una vegada per totes, els problemes de l'accès als boscos que han fet impossible que a vegades les dotacions d'extinció d'incendis acudissin de manera ràpida, això no vol dir crear talla-focs, sinó els accessos naturals i el manteniment obert dels camins forestals que ja existeixen a la majoria de boscos, creassin, d'una vegada per totes, els punts d'aigua que es van comprometre a..., i un cens dels pous i safareigs des d'allà on es pot recollir aquesta aigua, i afrontassin d'una vegada per totes, també, el problema de la guarderia forestal. Som la comunitat autònoma més pobra de l'Estat en nombre de guardes forestals, i és així, tornam estar *in situ, con la iglesia hemos topado*, en el tema del capítol 1. Però cregui'm que aquesta és una qüestió de prioritats.

Vostès quan han volgut contractar personal a través de les empreses públiques ho han fet, i en el capítol 1 han buscat, i nosaltres volem que sigui capítol 1 a cara alta, directament a través dels pressuposts. Miri, som la comunitat autònoma que té manco nombre de guardes forestals per nombre d'habitants, manco nombre de guardes forestals per hectàrea de bosc, manco nombre de forestals per zones protegides, per hectàrees protegides, i açò és preocupant, per a nosaltres és molt preocupant.

I després, Sr. Conseller, com a primera mesura, l'instam que doni sortida a petits problemes que existeixen referits a la prevenció i extinció d'incendis. L'*affaire* de l'incendi del Mercadal, a l'illa de Menorca, l'incendi més important que hi ha hagut aquest estiu aquí, a tenor del seu propi informe, va esser un problema de comunicacions, i la reivindicació de solucionar d'una vegada per totes els problemes de les comunicacions de Menorca amb Mallorca, i de Menorca dins ella mateixa, amb els diferents serveis que actuen a l'hora de prevenir un incendi forestal, o d'actuar a l'hora de la seva extinció, és absolutament vital. Són qüestions petites, però ajuden moltíssim a superar el problema. I només li diré un exemple, fins fa molt poc temps els parcs de bombers de l'illa de Menorca no comptaven amb mapes actualitzats que diguessin quins accessos i en quina situació estaven per poder arribar a cada un dels punts possibles on... Ara ho tenen, però ha costat Déu i ajuda arribar-hi.

Punt i a part, també, en el tema d'incendis. Una pinzellada molt ràpida a la política de participació. Vostè creu que s'ha de donar aquesta política de participació, i açò representa ja una ruptura amb els darrers temps del seu antecessor, al Sr. Morey li vam criticar que havent estat el principal promotor de l'existència, de la vida que es va donar a un moment determinat al Consell Agrari, a partir d'unes determinades complicacions que van sortir, o una determinada contestació que es va produir dins el Consell Agrari, a una reunió que es va celebrar, precisament, en el meu poble, el Mercadal de l'illa de Menorca, van acabar les reunions del Consell Agrari. Igualment ha succeït amb el Consell Pesquer. I això és lamentable, perquè es creen expectatives a les quals després la realitat no respon, i açò perjudica la política agrària que es du a terme.

Entrem en la política agrària. No hi ha cap dubte, Sr. Conseller, que la política agrària europea és la política que ha evolucionat de manera més vertiginosa al llarg dels anys. Encara no s'havia aprovat la reforma de la Pac, quan ja hi havia una contra-reforma de la Pac, i en aquests moments s'està revisant la contra-reforma de la Pac, amb tot el que açò representa. Però el plantejament de la reforma de la política agrària comuna va implicar un salt qualitatiu en la filosofia agrària que s'havia d'impulsar. Implicava un canvi de concepte, d'aquella idea d'agricultura productora d'aliments es passava a una idea de món rural, el manteniment del qual era vital per a la societat europea, que a més es podia permetre, i era conscient que valdria doblers, que s'hi hauria de dedicar. Açò va implicar, immediatament, un canvi d'enfocament de les polítiques financeres, i va passar que el Feoga garantia que a un moment determinat s'enduia el 80% dels pressuposts comunitaris dedicats, tots ells, a la compra d'excedents de producció, de productes làctics i d'altres, però essencialment de productes làctics, canvis per donar cada vegada un suport més gran, o per posar l'èmfasi en el (...) orientació, amb tot el que açò implicava d'un nou enfocament d'aquesta política destinada a adequar les produccions en el mercat, i que els doblers que la Comunitat s'estalviaria en no tenir la necessitat de comprar excedents de producció, poder-los dedicar a subvencionar els agricultors perquè aquests duguessin a terme tasques de manteniment del medi natural, Illes Balears per a situar-nos.

Vostè ens ha dit que tenim una agricultura molt poc competitiva, que fa que el camp vagi morint (...) Jo li donaré una dada: 729 ramaderies han desaparegut a les Illes Balears en cinc anys, 729 ramaderies. Miri si és seriosa la desaparició de l'agricultura a les Illes Balears. Es marca vostè com a objectiu la millora de les rendes, modernització de les explotacions, que crec que és quasi el mateix, i la conservació del medi natural. I nosaltres li hem de demanar, immediatament, com és milloren les rendes. És evident que modernitzant les explotacions. I li vull fer preguntes concretes perquè vostè ha parlat de filosofia, i no ha entrat a explicar quines serien les actuacions per dur a terme els objectius o les propostes que vostè plantejava aquí. Ha parlat de participació dels agricultors en els processos de transformació i comercialització, i li he de dir que aquest és, per a nosaltres, el bessó de la qüestió. La política d'industrialització agrària és la gran assignatura pendent a l'Estat espanyol, a una part de la Comunitat Europea, del sud, però essencialment a l'Estat espanyol, i també a les Illes Balears. Nosaltres li demanam què farà respecte d'aquesta qüestió, quina política industrial, o sigui, de transformació d'indústries agràries, pensa impulsar respecte de les indústries que ja existeixen, o de la possibilitat de crear-ne de noves. Com pensa potenciar aquesta participació del sector agrari, dels agricultors, dins aquests processos de transformació i de comercialització, que no oblidem que és el que se'n du la part més important del valor afegit sobre el valor final de la venda del producte. Pensa, Sr. Conseller, que es poden millorar encara aspectes de la producció, per exemple, aprofitant millor els recursos propis que es tenen? Jo record l'elaboració del Picab de la llet per part d'aquest parlament, com a un moment determinat s'explicava que la política d'alimentació del bestiar,

boví essencialment, a les Illes Balears deixava tant a desitjar que a un moment determinat les vaques patien fam, i a un altre moment malgastaven proteïnes, perquè els en sobraven, perquè era una alimentació excessiva, i mai no s'ha parlat de complements. Pensa enfocar aquesta qüestió? Creu que es pot afegir racionalitat als processos productius? Per exemple, pensa que el nivell de mecanització és adequat? Vostè ha parlat de compra de maquinària en comú, han fracassat tots els intents de promoure la compra de maquinària en comú? Té alguna idea nova al respecte? Quins nous elements de modernització pot impulsar? Pensa, per exemple, que el nivell genètic i morfològic del bestiar boví és l'adequat en aquest moment a les Illes Balears?

Ha parlat d'un problema del tamany de les explotacions, crec que essencialment referit a l'illa de Mallorca perquè a l'illa de Menorca la mitjana és de 35 hectàrees, (...) de mitjana, que ha dit de mitjana a les Balears, com pensen corregir aquesta situació de tamany petit de les explotacions? Parlarem de concentració parcel·laria que mai no s'ha contemplat com una política del Govern de les Illes Balears, ni del Govern de l'Estat a nivell de la nostra comunitat autònoma? Es recuperará aquella idea, que es va plantejar a un moment determinat de crear un banc de terres i que la Comunitat Autònoma ajudi a la compra, es col·laborarà, s'ajudarà que es puguin llogar terres en condicions determinades? M'ha espantat quan ha rallat de l'amtgeria perquè a Menorca estam escaldats d'aquesta qüestió, però serà un tema de què rallarem un altre dia, no es preocupi.

El que està clar, Sr. Conseller, és que determinats problemes o s'enfronten de manera col·lectiva, conjunta, perquè són problemes de tots, o no tenen solució. I això passa pel foment del cooperativisme, cooperativisme de primer grau, cooperativisme de segon grau. Cooperativisme enfocat a molts de nivells, tant a l'adquisició en comú de productes, tant de producció en comú, i aquesta sí que és molt més complexa, és fins ara pràcticament inexistent a les Illes Balears, i el que és més important, el cooperativisme enfocat a la transformació i a la comercialització d'aquests productes. Què ha fet la Conselleria en aquest sentit, i què pensa fer? Jo li he de recordar que una filla de la Conselleria d'Agricultura és Ocabal. Va esser un invent de la Conselleria d'Agricultura, el sector ho va acompanyar, però va esser un invent de la Conselleria d'Agricultura que ho va treure, que va crear unes grans expectatives, era la sortida als grans problemes agraris que tenien les Illes Balears. I els darrers anys la varen deixar morir de finor. Va deixar d'esser interlocutor, pràcticament es van negar a parlar-hi, amb la gent d'Ocabal, igualment va succeir així, i pràcticament va succeir, no va tenir el protagonisme que havia tengut uns anys, ni li van donar les sortides i les funcions per a les quals estava creada, igualment va succeir a l'illa de Menorca, amb la cooperativa de segon grau anomenada Ocame.

Miri, Sr. Conseller, a un moment determinat, quan el conseller anterior va deixar de creure en el cooperativisme de segon grau, es va inventar una cosa que li deien Semilla, i nosaltres sempre dèiem que era una mala llavor, que açò implicava sembrar zitzània dins el camp de les Illes Balears, que estava assumint funcions que no eren les seves, que no era l'administració qui havia de comprar determinats productes i els havia de comercialitzar, que, a més, aquesta quan comercialitzava aquests productes introduïa factors a què els pagesos ni estaven acostumats, i estava resultant contraproduent. És un tema que per si sol val una compareixença. I, en un moment determinat, el meu grup li demanarà, perquè pens que val la pena que ho discutim, el tema aquest de cooperativisme i l'existència de determinada empresa pública. Però, canviaran aquesta política? Pensen promoure aquest cooperativisme de segon grau? Ha parlat vostè, Sr. Conseller, d'una cosa amb la qual hi estam, i hi hem d'estar, evidentment, d'acord, de fer aquest necessari esforç d'adequació de la producció a la demanda, però tenint en compte les possibilitats organitzatives del sector i des del suport actiu de l'administració. Jo he de recordar actius concrets enfocats a potenciar la producció de determinats productes, i perdó per la redundància, que després no han trobat el mercat suficient, perquè ningú no tenia la capacitat de promoure el seu consum, ni ningú no tenia els canals de comunicació, o les xarxes de comercialització adequades com perquè aquests arribessin al vertader mercat, al vertader consumidor. Quin és, en aquest sentit, el gran mercat de les Illes Balears? A part dels 6.000 habitants, dels 6.000 ciutadans que formam la Comunitat Autònoma?, és evident que són els 10 milions de turistes. I aquí ens hem de recordar del Pla intersectorial, d'aquella imatge que el Sr. Morey i el Sr. Cladera, junts, deien, el germà gran que dóna la mà al germà petit i junts... Ni germà gran, ni germà petit, ni mà, no hi va haver res de tot açò, Sr. Conseller. I jo he de recordar els pocs contactes que es van fer, pocs, de grups d'agricultors amb els hotelers, van fracassar per problemes de xarxa de comercialització, per problemes d'organització de producció, perquè els hotelers necessitaven que se'ls proporcionés la totalitat de la producció que ells volien consumir, amb uns preus determinats, amb unes qualitats determinades, amb unes formes de presentació també molt determinades, i tenir un únic interlocutor.

El món agrari de les nostres illes està desvertebrat, vostè sap que és així, i es necessitava una ajuda importantíssima de l'administració per aconseguir vertebrar-ho, i fer-lo interlocutor, i donar-li l'estructura necessària per poder respondre a aquests plantejaments. Pensen, vostès, dur a terme actuacions que possibilitin tot açò? Jo li vull dir, simplement, Sr. Conseller, i és un vell somni que he intentat plasmar en propostes a tots els debats pressupostaris i a cada una, els diputats més antics d'aquesta casa se'n recordaran, aquesta idea que si cada família de turistes que vinguessin a les Illes Balears se'n duguessin davall el braç, com a regal per als seus amics, per als seus familiars, productes agroalimentaris produïts a les Illes Balears, s'hauria acabat el problema de l'agricultura a les Illes. De cop, serien rendibles. Perquè, quin problema tendríem per comercialitzar el milió i mig de quilos de formatge artesanal i industrial que es fan a l'illa de Menorca, a part del formatge fos? Quin problema tendríem per vendre les poques quantitats de vi, de fruits secs, i d'altres productes, embotits, que es podrien comercialitzar? I ja han desaparegut fronteres que abans existien i que afecten essencialment aquest tema dels embotits, al qual em referia al final.

L'administració de les Illes Balears és la que manco doblers ha dedicat a promoure el consum de productes fets aquí, de productes d'alta qualitat. I ha tengut una política correcta de foment d'aquesta producció de productes de qualitat. Aquesta idea de crear l'etiqueta QC ha estat una idea correcta, una idea positiva, però després no ha ajudat a les organitzacions que sortien, que es formaven darrera aquestes produccions d'etiqueta QC, que necessitaven un sistema especial de comercialització, també. Com tampoc no ha donat l'ajuda necessària als consells reguladors de la denominació d'origen que, amb esforços increïbles per part del sector, han anat funcionant com han pogut, perquè ni tenien els mitjans per crear laboratoris, ni tenien els mitjans per fer promoció del consum dels seus productes. No sé si li agrada viatjar, jo som un gran viatger, i estic cruixit d'anar per Europa, pel món sencer, i quan arrib, dins l'avió amb què viatj, ja trob una oferta de productes agroalimentaris que trobaré en el país que visit. I ja em fa gana tastar-los. Jo crec que la majoria dels turistes estan igual, i ni els tasten, ni se'ls enduen. Per tant, vet aquí un repte importantíssim que podríem afrontar perfectament. I són uns grans consumidors d'aquests productes. Vostè sap perfectament que, per exemple, en matèria de formatge, a Europa es consumeix, a alguns països, fins a 7 vegades més del que se'n consumeix a Espanya, si exceptuam Canàries, Canàries i Menorca que també som molt formatgers. I que la mitjana d'Europa és d'un 3'5% més de consum de formatge més que l'Estat espanyol. Per tant, tot açò són demostracions de la capacitat de consum que tenen els nostres visitants, i que s'ha d'aprofitar aquest mercat immens que tenim, que no necessita d'un problema de transport cap a fora, ni de promoció a fora, que sempre és molt més cara, dels nostres productes, i que es fa simplement aquí, a la nostra comunitat.

EL SR. PRESIDENT:

Vaya concluyendo, por favor, Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Sí, vaig acabant. Intentaré acabar molt ràpid, Sr. President.

Jo li voldria demanar en aquest sentit, Sr. Conseller, que no desorienti els agricultors, que intentem mantenir una política equilibrada, el més rigorosament decidida, com perquè no hi hagi alts-i-baixos. El pitjor que es pot fer a un agricultor, que es malfia sempre de l'administració que l'únic que ha fet ha estat cobrar, des del seu punt de vista, és que avui li diguem blanc i demà li diguem negre, que li diguem: "la reforestació de les terres cultivables és la gran sortida". Tots els membres del Govern i els presidents dels consells insulars corresponents han fet, -jo guard tot un *dossier* de premsa- afirmacions, rodes de premsa explicant que canviarem el paisatge de les Illes Balears. I resulta que és un gran *bluf*, i que ni el Govern de l'Estat espanyol aporta la quantitat que s'havia compromès a aportar en el Pla de reforestació, ni la Comunitat Econòmica Europea tenia, tampoc, els fons suficients, i la Comunitat Autònoma tampoc no els aporta, un gran fracàs.

Assegurances agràries, és vital que l'agricultor aprengui a assegurar la seva producció, perquè si no es troba un dia en què fracassa aquesta producció, per qualsevol inclemència del temps, i l'administració no ho podrà solucionar. I després l'administració decideix, de bones i sense encomanar-se ni a Déu ni al diable, sense consultar ningú, eliminar la subvenció per promoure les assegurances agràries, i avui vostè ens diu que hi tornam. No podem desorientar els agricultors. Hem de mantenir una mateixa línia, i això és molt important. Vol més exemples? Cada any, el seu antecessor tenia un tema estrella, i cregui'm que l'apreciava moltíssim a nivell personal i que tenia una gran capacitat dialèctica, la va demostrar més de dues vegades, el tema estrella de l'any passat van esser les Otis, Operació Territorial Integrada. Aquesta és la sortida. El poble que sigui agraciat amb una Oti, s'ha de rejuvenir, es farà més jove, i serà la locomotora que arrossegarà darrera seu tots els pobles dels voltants, per fer que tota una zona, tota una regió, es desenvolupi. I bufetades, cregui'm que hi va haver bufetades. A Menorca s'ho va endur Ferreries. A Eivissa no sé si al final hi va arribar a haver ningú, trob que van esser... tenen més experiència, a Mallorca dos o tres pobles més, i finalment, un *bluf*. Les inversions que s'havien de fer, a partir d'uns plans aprovats per la Conselleria, a partir d'aquest estiu, ja sembla que no es fan i hi haurà grans dificultats per posar-les en pràctica. I les expectatives que es varen crear quedaran reduïdes a no-res.

Consorti del 5b, vostè ara ens ho deia, 80 milions de pressuposts, peticions per part d'interessats, d'ajuntaments, 3.000 milions de pessetes, altres falses expectatives, i vostès es van rebenar d'omplir fulls de diaris, qüestió d'empenta. L'esperança ha d'anar ajuntada amb la caritat, sinó fa perdre la fe. Jo li vaig dir l'altre dia. Fe, esperança i caritat són les virtuts teològals, vostè ho devia estudiar quan era jove, també. Miri, l'esperança tota sola s'ha de basar en cosa, perquè sinó quan ha succeït tres vegades allò de *lobo, lobo*, i el llop no ve, la gent ja no ho creu. Per tant, no diguem qüestió d'empenta, que quan a la gent li varen dir qüestió d'empenta, i varen començar a presentar projectes, li han dit enrera l'empenta. I així no funcionam. Cregui'm, que açò és desorientar el sector i desorientar el món rural.

Acab, Sr. President. Agama, fins ara un forat sense fons. La privatitzaran, jo estic d'acord que no corri, s'ha de fer bé, però li deman en quines condicions la vol privatitzar. Quan estigui sanejada del tot? Hi està en aquest moment? Quina és la seva política lletera? Creu, sincerament, que a l'illa de Mallorca hi tenen cabuda més d'una indústria lletera? Quina és la producció mínima per optimitzar el funcionament d'una indústria amb la capacitat que té Agama en aquest moment? Vostè sap que una indústria lletera, com totes, és o no rendible si és que passa a optimitzar la seva producció, i per tant, a tractar la quantitat, en aquest cas de litres de llet, com perquè sigui rendible l'amortització de la inversió que ha representat i el pagament del personal.

Una altra pregunta concreta, es salvarà Coinga a l'illa de Menorca sense necessitat de noves injeccions? Quina opinió té? El preocupa, Sr. Conseller, com a mi em preocupa moltíssim, que a l'illa de Menorca el 70%, quasi el 80%, de la producció formatgera en aquest moment es destini a un únic consumidor, que és *El Caserío*, abans d'uns menorquins i en aquests moments de *Kraft*, amb tot el que açò representa? És conscient que fins i tot açò pot representar la pèrdua de la possibilitat de tenir aquesta denominació d'origen del formatge de Maó, que tantes possibilitats obre per a aquesta producció? Sap, vostè, que quan una determinada producció no es comercialitza com a formatge amb denominació d'origen, es pot perdre aquesta denominació? Pensa fer alguna cosa al respecte per diversificar la transformació i la comercialització del producte per excel·lència del camp de Menorca? Acab. Definitivament, senyor...

EL SR. PRESIDENT:

Concluya efectivamente, definitivamente, Sr. Orfila

EL SR. ORFILA I PONS:

Com pensa fer, Sr. Conseller, aquesta producció agrícola-ramadera, la producció agropecuària, arriba al sector turístic? Quines passes concretes farà per organitzar els sectors i fer-los capaços d'esser competitius i de poder sortir als hotels, d'aquestes matèries primeres? I acab, perquè supòs que... (...) he abusat.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Orfila. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Marià Socías i Morell)

Moltes gràcies. Contestant un poc, seguint el mateix ordre que vostè ha seguit, quant a pesca jo l'únic que li he indicat quant a recursos cultivats és la prioritat del carnatge. El carnatge no només és producció d'alevins, és investigació, és el que s'ha fet a altres llocs d'Espanya quant a un gran muntatge recreatiu-turístic. En fi, connectar un poc les possibilitats que dona el turisme que hi ha, i que ve a Ciutat, amb fer un centre que valgui la pena, que es pugui visitar i que no ens costi doblers, si pot esser, perquè a més ho fem a través de concessió. Per tant, no només he xerrat de producció d'alevins, i sé que el sector està en crisi. Ho sé perfectament, però bé, no he xerrat només de producció d'alevins, hem xerrat que hi ha demanda de producció d'alevins, hi ha gent que vol comprar i que no tenim possibilitat de donar-los, això és el que em diuen.

Quant a cultiu de marisc, jo no sabia que hi hagués cap problema. Crec que... no, no, però, en fi. Jo he apuntat allò de la depuradora de marisc a Menorca. Per ventura això ja ho haurà de fer el Consell Insular, en poc temps tindrà les competències el Consell Insular en matèria de pesca. I per tant, el Consell Insular ho farà. No hi ha cap problema.

Quant als esculls artificials i les reserves marines, crec que per mantenir aquesta situació d'equilibri de recursos naturals, és transcendental la política d'esculls. Li puc dir clarament que, quan vaig entrar, una de les coses, em vaig preocupar pel que passava. Ara també li dic que quan m'han dit que ajustàs pressuposts, unes determinades dades, he hagut de llevar, no llevaré del capítol 1, perquè no ho puc llevar de capítol 1, no sé si m'explic. Al final, si vol aclarir la veritat, no sé com queda la situació dels esculls. Els pressuposts, els estam, pràcticament, ultimant. Crec que és important, i crec que en la matèria de reserves marines, ens hem de plantejar, seriosament, la possibilitat que a Sa Dragonera, el Parc de Sa Dragonera inclogui també una part de reserva marina. Li contest concretament.

Quant a les sancions en matèria de pesca, quan vaig entrar a la Conselleria, no duia quasi, quasi, quinze dies, ja em vaig trobar amb una pregunta, o una proposició feta per vostè. Jo li vaig dedicar tota l'atenció, la poca que podia en aquell moment. Home, el que jo primer he de fer és veure quin és el règim sancionador actual, que em diuen que és un règim que està aplicat per a les grans flotes, i quines són les propostes que dèiem en matèria sancionadora, que pareix esser que no és més bé pujar, sinó més bé davallar. Es tracta d'adaptar-les a les nostres circumstàncies. I per tant, és un tema que el nou equip de la Conselleria és una de les coses que té en carter per estudiar-se, i per això en la contestació a la pregunta que vostè va fer en el seu dia no ens banyàvem ni dèiem res, a propòsit, perquè precisament, com a polític, evidentment, era la contestació que podia fer sense saber exactament quina era la problemàtica que hi ha en aquesta matèria.

Pel que fa referència a prevenció d'incendis, home, em crida molt l'atenció, i estic molt satisfet del que em diu, perquè ja m'agradaria a mi que el Pla Comarcal de Menorca s'aplicàs. El Pla Comarcal de Menorca no s'aplica perquè hi va haver els sectors polítics-socials de Menorca que no han volgut que s'aplicàs, Sr. Orfila. Les coses són com són. El que passa és que després hi ha hagut un incendi que ha cremat 180 hectàrees i, vostès diuen, s'hauria d'haver aplicat el Pla comarcal. No, en el seu dia hi va haver (..) problemàtica, i no es va voler aplicar el Pla Comarcal, en un tema no, en un parell de temes, en camins, en accessos i en distintes coses, part del foc de Menorca no hagués passat si els accessos i els camins estiguessin fets com es volien fer. I li puc dir una cosa, els farem, els farem. I farem el tallafocs, hi hagi les oposicions que hi hagi.

Bé, em parlava també de solucionar petits problemes en matèria de prevenció d'incendis, comunicacions, tal, jo ho vaig expressar i ho vaig dir a l'informe que vaig transmetre a la premsa quan vaig anar a Menorca, en ocasió dels incendis, hi va haver un problema de comunicació. I és veritat, i ho he de dir, i els problemes..., i actualment ja hi estava, i l'any que ve possiblement continuarà, o si no els consells insulars decidiran, està connectat amb Itel, que és l'empresa que ho du actualment. Intentarem que no torni a passar i que es perfeccionin els sistemes. (...) evidentment, des del punt de vista de la política forestal ens hem de plantejar seriosament que no torni a passar una cosa com aquesta.

Consell Agrari, bé al Consell Agrari sé que hi ha hagut problemes, sé que hi va haver problemes. És que una de les coses, cregui'm, que em trob quan entr a la Conselleria, és que jo crec a la Conselleria d'Agricultura una cosa, i em trob que és una altra. Li ho dic ben clar. Pensava que era una cosa, i em trob que és una molt distinta. Això és una caixa de grills, a vegades. Pareix esser que el Consell Agrari que és un lloc per juntar la gent, i perquè puguin parlar tranquil·lament, és una cosa que es converteix en un lloc de conflictes diaris i constants, que és el que m'han dit que passava al Consell Agrari. Jo, evidentment, li dic una cosa, faré un esforç, jo ho provaré. Convocaré un Consell Agrari, igual que convocaré el de caça, i jo també hi aniré per veure què és el que passa amb la caça, ja que ningú ho ha tret.

Política agrària, m'ha parlat vostè de parlar de coses concretes. Home, jo tenc algunes idees concretes, el que passa és que plasmar certes idees concretes, sabent que això es transfereix l'any que ve als consells insulars, perdoni'm, però.... Tenc certes idees en matèria de com vendre o com promocionar, els productes típics, que fins i tot a la cosa que li don més importància és a un servei a la Conselleria, jo sé que s'han enfadat quan ho he dit un parell de vegades, és el servei de comercialització a indústries agràries. No em preocupa el servei de ramaderia o el servei d'agricultura, la producció no em preocupa, es pot millorar, i no ha anat malament la introducció de noves varietats a Sa Pobla, o la millora genètica que..., i tota la campanya de sanejament que em deia que es fa a Ibabsa, jo crec que hem de reconèixer que estam, no a l'altura de la resta d'Espanya, per damunt de la resta d'Espanya, estam a l'altura de les ramaderies més importants del món. I això ho reconeix tothom, perquè hi ha hagut un esforç important. Jo crec que el problema genètic o de sanejament, no és un problema greu, més bé el problema és de comercialitzar, intentar vendre el que feim. Per això jo li don importància a tota la política de signes distintius de qualitat, de comercialització, de transformació, i després de venda d'aquests productes. Jo li puc dir que li don importància, vostè em dirà fets, no, miri, jo duc tres mesos a la Conselleria, dos d'estiu, i un d'ells en funcions, miracles no en puc fer. Em deia, vostè, allò del banc de terres. Miri, parlar de banc de terres a una comunitat autònoma turística amb una pressió especulativa, que ve la gent, no només a comprar parcel·les o sòl urbà, o urbanitzable, sinó que el que vol és comprar finques rústiques, és que jo crec que no hem de somniar truites. És impossible perquè els preus estan totalment fora de lloc, i la Comunitat no es ficarà en aquesta política, ja li ho dic, perquè és impossible ficar-s'hi. Em parlava també del cooperativisme, del poc protagonisme, no ho sé, jo crec que jo m'he reunit qualche vegada amb Ucabal, no sé, els vaig trobar, més o menys, satisfets, si vol que li digui la veritat. Pensava trobar-los d'una altra manera, no els vaig trobar totalment insatisfets. Em diuen que, per ventura, en els darrers mesos va millorar un poc la relació, però no estaven...

Pacte intersectorial, jo sé que s'ha intentat. El que passa és que, clar, quan lluitam en qüestions que al final es tradueixen en doblers, i que una lletuga, surt més barat dur-la, una pesseta, dur-la des de fora, o els mens és més barat tal, i parlam de turisme de poca qualitat, idè crec que podem fer poques coses. No sé si m'explic. Jo estic parlant de turisme de qualitat, estic parlant de possibilitat que certs hotels, d'una certa qualitat ja puguin promocionar aquests productes, jo he sortit qualche vegada, també, de Mallorca, m'ha cridat l'atenció i m'ha agradat que cadenes hoteleres mallorquines tinguin productes mallorquins, el preu pot esser un poc més car, però jo crec que la qualitat no té comparació. No hem de comparar un mè fet aquí amb els mens que ens duen, australians, que pareixen que són petits i resulta que són vells, el que passa és que tenen un tamany distint. I això està passant cada dia. Però per això, el primer que hem de fer és crear un signe distintiu d'aquest animal respecte als altres. Actualment, no sé si està suficientment perfeccionat, vull dir, crec que no està suficientment arreglat. Hem d'incidir en això. I el pacte intersectorial, bé, hem d'estar disposats a perdre una pesseta, i tal vegada guanyar-la per un altre lloc, és l'aposta de qualitat que s'està intentant fer des del Govern. Signe distintiu de qualitat i promoció dels nostres productes, bé, una de les mesures concretes que jo tenia pensades és la possibilitat que, ja que estam fent un nou aeroport aquí, intentar fer qualche cosa allà. No ho sé, per ventura ho farem nosaltres, per ventura ho faran els consells insulars. No ho sé, li dic amb tota franquesa.

Quant a no desorientar el pagès, jo estic substancialment d'acord. També li vull dir una cosa, no som partidari de política intervencionista de cap a fora, li ho dic ben clar, ho he dit abans de passada, no sé si m'ha entès quan ho he dit. Pens dur, des de la Conselleria, cap a la Conselleria, cap als polítics i els funcionaris de la Conselleria, una política clarament intervencionista. I li ho dic ben clar, cada persona és com és. Jo som intervencionista cap dins, però som intervencionista de cap fora. Una persona és d'una manera, i una altra és d'una altra. Crec que és més important, més que desorientar, és intentar dir-los, i crec que és el que esperen un poc, dir-los que hi hagi un poc d'esperança, perquè la veritat és que jo no creia que el sector pogués estar tan desmoralitzat com l'he trobat. És a dir, jo crec que ho hem d'intentar, idè bé, anem a veure això, eh? Maldament que per ventura no ho prenguem, no sé si m'explic, però hem d'intentar anar un poc per aquí.

Otis, miri, jo una de les coses que m'he trobat, i que també vaig fer quan vaig entrar, és veure l'execució pressupostària, no som un economista, però una de les coses primeres que vaig mirar, d'Otis em vaig trobar un pressupost per enguany, Otis a càrrec de fons Feder, un pressupost d'enguany, no sé si ho record malament, són 130 milions de pessetes, una cosa així. Home, si a més li dic que els projectes no estaven fets, els ajuntaments no havien fet els projectes, i si a més li afegesc que ha sortit una nova llei de contractes que, si abans s'havien de torbar un mes, ara ens en torbam quatre per adjudicar les coses, i que sé que a més no m'incorpora els doblers per a l'any que ve, idè, escolti... Què he fet? He intentat, dins els ajuntaments, que intentassin fer un projecte el més aviat possible, que me'ls enviassin, intentar distribuir, de la millor manera que he pogut, els projectes, i el que he aconseguit és que ningú no estigui content. Em comprèn? I el més còmode era haver agafat els 136 milions i posar-los a un altre lloc. Però, el que he aconseguit és que ningú no està content. I he dit, pràcticament a tots els ajuntaments, "escolti, presenti vostè un projecte de quatre milions i busques, ho adjudicaré per la via ràpida, que ho puc fer, intentarem que almanco es faci qualche cosa". També això li connect amb l'any que ve, els altres anys, què passa? Ho he comentat abans, el programa operatiu 5b és un programa que no és de la Conselleria d'Agricultura. Ja m'agradaria que fos de la Conselleria d'Agricultura, només, però no ho és. És de distintes conselleries, i a més, li puc dir que des de l'experiència de la Conselleria d'Obres Públiques, s'han fet coses molt interessants amb càrrec al programa 5b. S'han rehabilitat habitatges a zones 5b, i s'ha pogut donar un 25% de subvenció. Per tant, el que jo defensava des de la Conselleria d'Obres Públiques no puc dir el contrari des de la Conselleria d'Agricultura, ho he intentat però no m'ha anat bé. No sé si m'explic. Per tant, hem de valorar totes les coses, la importància de les distintes coses. Consorci 5b, bé, li he comentat abans, la normativa que regula el Consorci 5b preveu, idè bé, això, que s'estableix un règim d'ajudes per a inversions, activitats, accions, a desenvolupar per particulars i per ajuntaments, previstes en el programa operatiu. L'únic que diu, també, és que la seva execució no s'hagi (...) l'administració, l'execució directa. El que jo m'he trobat, i comprenc aquesta decisió, és que una part important dels fons que estan prevists en el programa 5b es dediquen a activitats que ha de fer l'administració.

Escolti, el sanejament ramader el feim a càrrec d'aquesta partida, no sé si m'explic. És a dir, el doblers no és que ens els haguem menjat, o hagin desaparegut, els doblers hi són i s'han gastat en distintes coses. Hi havia 80 milions, ja els he dit que ho suplementarem, si es que em deixem, i intentarem donar solució a les peticions de particulars. Ja ho he repetit abans, quant a ajuntaments la problemàtica és més greu. Perdoni'm, però jo crec que, i m'estim més, és una decisió meva, atendre primer les peticions de particulars, que eren per valor de 3.000 milions però una vegada s'han estudiat i han passat els servicis, pràcticament queden reduïdes,estic parlant de memòria, a mil i busques milions de pessetes, es pot arreglar, les coses poden sortir. S'ha creat la comissió avaluadora, no sé si ha sortit publicada l'ordre de la comissió avaluadora, de les ajudes del 5b, l'únic que em quedarà és arreglar la problemàtica dels ajuntaments. Però és que hi ha altres problemàtiques. El decret preveu que cada any obrim un termini per pagar-ho. Bé, he de veure quines partides tenc cada any, per poder fer-ho. Li ho dic ben clar. He de veure com acabaran els pressuposts d'enguany.

Agama, li he dit un poc abans, jo sé un poquet com funciona la Conselleria, em consider una persona bastant aplicada, però clar virgueries no en puc fer, ni miracles. És a dir, jo en tres mesos, dos d'estiu, i un estant en funcions, la veritat no don per a més.

Coinga, jo crec que la situació de Coinga pareix que va bé. Hi ha un pla de viabilitat, pareix que no va malament, cregui'm que és un dels temes que em preocupa, perquè és una part important del mercat de Menorca, i em preocupa molt que el mercat de Menorca quedi només en mans de *El Caserío*, sobretot sabent que és una internacional. Hem tengut certs contactes i certes reunions que ens han deixat un poc tranquils, i jo anava més preocupat pel fet que haguessin passat els cinc anys des de la compra per part de *Kraft* i que això se n'anàs. No, no és aquesta la idea. Això és tot el contrari. Intentar potenciar la planta d'aquí, igual que la que hi ha em pareix que a León o ..., com a dues plantes de formatge fos. Bé, fins i tot hi ha qualque intent que Coinga i *El Caserío* es posin d'acord per fer coses conjuntament, que no sé si varen arribar a un acord per qüestions de preu, però bé, estan intentant, hi pot haver qualque...

Em fa preguntes quant a organització de subsectors, productes agroalimentaris, la connexió, li he comentat un poc abans, no podem anar als hotelers, als turistes barats, hem d'anar a turisme de certa qualitat, que podem intentar vendre el nostre producte, muntar qualque cosa a l'aeroport, jo estic totalment d'acord amb el raonament que ha fet vostè, jo sempre ho he pensat, abans d'esser conseller d'Agricultura. Per què està tan malament l'agricultura a Mallorca venint la gent que ve a Mallorca? Tal vegada la solució seria tots fer porcs per fer sobrassada, intentar vendre només sobrassada, però és que ni tan sols això ens funciona, no sé si m'explic. Iddò, miri, no ho sé. Hem de fer més promoció, més signes distintius de qualitat. No ho sé.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Un minut, Sr. President, perquè és tard i vol ploure. Miri, Sr. Conseller, jo crec que n'hem de continuar parlant perquè hi ha temes a què, evidentment, no ha respost i que ara tornar-hi a incidir no val la pena. Però, només dues qüestions que crec que val la pena aclarir, l'oposició al pla comarcal de prevenció d'incendis a Menorca va esser pel tema de talla-focs, va esser aquest el tema. En les altres qüestions, accessos a les zones, camins forestals que ja existeixen, punts d'aigua, hi havia acord de les parts i el va aturar a l'aplicació l'anterior conseller d'agricultura de Menorca que va considerar que no era polític imposar-ho, impulsar-ho en aquell moment. Jo li dic que, en tot menys amb els talla-focs, hi estaríem d'acord. Els talla-focs em continuen preocupant i crec que se'n podria prescindir atesa la quantitat de camins que hi ha i com està estructurada l'illa de Menorca. Abans de córrer i fer talla-focs perquè hi ha hagut un incendi, pensem-hi, parlem-ne. No ha parlat dels guardes forestals, nosaltres insistirem en aquest tema, i no es preocupi si quan va al Consell Agrari sembla que hi ha un gran conflicte constant, no és açò. Crec que hi ha el que es diu una tempesta d'idees. La gent té moltes ganes de dir coses i ho ha d'entendre d'aquesta manera. Les tempestes d'idees es reconduïxen, si després qui modera les reunions és capaç de canalitzar-les ordenar-les i treure resultats. Jo l'inst que faci aquestes reunions, el sector agrari ho necessita, entre altres coses perquè aquesta esperança de la qual vostè parlava es pugui posar en pràctica.

I, Sr. Conseller, oferir-li el nostre suport crític, no som del mateix partit, no coincidim en moltes coses, però, cregui'm, per part del nostre grup, i estic segur que de tots els grups de l'oposició, hi haurà de manera constant una corrent d'idees i de propostes sempre positives i constructives. L'únic que li volem demanar és que mantengui el mateix tarannà dialogant que va tenir l'anterior conseller que davant cada novetat de política -i el president d'aquesta comissió que ho era de l'anterior en pot donar fe- agrària de la Comunitat Europea compareixia ell voluntàriament, i ens tapava de documentació. A cada problema que hi havia plantejat a les Illes Balears compareixia i demanava l'opinió dels grups, i si era necessari se'ls en menava de braçet a parlar amb el Ministeri d'Agricultura. I aquesta va esser la qüestió que va fer que en el tema de les quotes lleteres no tenguéssim problemes, que s'aprovés el Picab de la llet, s'aprovés el Picab de la carn, en tot el que açò ha pogut representar de positiu per a les Illes Balears, per tant, l'instam que mantengui aquest tarannà. Nosaltres continuarem fent preguntes, i continuarem aportant tot el que puguem.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Orfila. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Marià Socías i Morell)

Jo, Sr. Orfila, li he d'agrair la seva intervenció i les seves paraules, perquè sé que les diu de veritat.

Quant al Pla comarcal, estic content que em digui això, intentarem dur a terme les parts en què hi pugui haver acord i tal vegada també amb les parts en què no n'hi hagi. També ja li ho dic, així de clar, vull dir que ... Crec que de ver ens hem de plantejar seriosament la qüestió dels tallafocs, no només a Menorca, sinó també a Mallorca i a Eivissa perquè la situació de quan es pega foc un lloc, resulta que no hi hagi sistemes d'aturar-lo perquè no hi ha tallafocs, ens hem de plantejar això seriosament, i li ho dic de ver, des del punt de vista tècnic, el que em diguin els tècnics que s'ha de fer és el que faré, li ho vull aclarir.

Guardes forestals. Bé, l'equip anterior em diu que s'ha aconseguit alguna cosa, s'ha aconseguit que Funció Pública augmenti el nombre de guardes forestals, el que no sé és si s'ha aconseguit que vagin amb la dotació pertinent; per tant, si augmenten i van sense dotació, no ens serveix, però sembla ser que hi ha la idea d'intentar, i això ho tenc connectat i tenc qualque idea al respecte, crec que en el tema de les guarderies forestals es poden fer bastants més coses de les que es fan. I jo record quan era petit que hi havia uns senyors que es passejaven, no sé, és que no sé ni a quina organització pertanyien, anaven amb bicicleta en aquell temps, que tenien uns efectes positius en els camps, dissuasoris quant a caça i a mil coses; crec que la guarderia podria adoptar funcions que no fa actualment, fins i tot crec que ells mateixos tenen gana de fer més feina de la que fan. Li volia comentar això.

Quant al Consell agrari, ja li dic que el convocarem, farem un esforç per veure si ens podem entendre. I quant a la política dialogant, precisament el que he intentat transmetre a la meua intervenció d'avui, és que la situació del sector agrari, tal vegada amb el turisme no fa falta que ens posem d'acord, dic jo, perquè és un sector que més o manco pot anar bé, crec que pot tenir problemes si no ens posam d'acord, però és que en el sector agrari la situació és tan crítica que si no ens posam d'acord totes les forces polítiques i discrepam i discutim sobre la situació del sector, l'únic que aconseguirem és ajudar que continuï per avall. I crec que és el que hem d'impedir entre tots.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Por el Grupo Parlamentari Socialista, tiene la palabra la Sra. Amer.

LA SRA. AMER I RIERA:

Sr. Conseller, senyores conselleres, senyors diputats, senyores diputades, els que queden, jo no sé si el sector agrari capta massa retenció, i després del Sr. Orfila hi haurà temes en els quals més que res, insistirem.

El sector agrari ens preocupa, ens preocupa pels problemes de fons que encara es mantenen, i una es demana i compara aquest programa, aquesta política que ens ha exposat i la situació real en què es troba ara el camp a cadascuna de les Illes, on el seu grup, sense dubtes, ha tengut una importància per la participació dins aquesta majoria del Govern. Dic i repetesc que preocupa al grup de consellers socialistes perquè, en realitat, Sr. Conseller, el que interessa són solucions reals, afrontar clarament el problema, i no tan sols per l'anàlisi de les simples i fredes estadístiques macroeconòmiques que vostè ha comentat i que coneixem tots i no crec que calgui insistir-hi, sinó per aquests problemes estructurals que es mantenen al sector, problemes en què insistirem i que vostè també ha anat exposant, com és el de la baixa rendibilitat, dels factors de producció, tamany petit de les explotacions, mà d'obra envellida, tenim una piràmide de població invertida, deficient mecanització, insuficient formació i qualificació professional, deficient dotació també d'infraestructures agràries, per tal de facilitar aquesta imatge, aquest augment de rendes dels pagesos i també això repercuteix en un deteriorament del paisatge i del medi natural, derivat del cessament de l'activitat agrària. La problemàtica de la destrucció de marjades, dels incendis forestals o de les espècies o varietats autòctones.

Les expectatives optimistes creades per l'entrada a l'ara Unió Europea, a poc a poc hem anat veient, i vostè també ho ha comentat, com empitjorava la situació, i any rera any, podíem veure'ns espantats per les desesperances que això ens creava, quan vàiem com les expectatives optimistes de veure aquests pagesos francesos, aquests pagesos europeus, i el 86, 87, 88, com any rera any no vàiem que el sector milloràs la situació, la situació general i es mantenien com fins ara encara es mantenen aquests problemes estructurals, importants del sector.

Repetesc que les xifres del sector no expressen en cap cas la potencialitat d'aquests espais rurals o els mateixos coneixements dels pagesos, vostè ha insistit també no just en aquesta funció productiva, sinó també en aquesta funció social, mediambiental. Això ja en certa forma ens incentiva a juntar esforços, com comentava ja el Sr. Orfila, per tal de reviscolar el sector. El debilitament real de l'activitat agrària significaria, en tot cas, rompre amb el model de societat estable, ja que entenem que no es pot separar agricultura de medi rural, ha de ser una visió conjunta que ha de permetre la gestió de l'espai. Crec que en això estaríem d'acord.

Però, bé, Sr. Conseller, jo crec que al final falta una mica de concreció, i a posta fa falta ..., jo crec que hem de parlar d'objectius, de línies d'actuació, d'esforç i d'intencionalitat política per tal d'aconseguir aquests objectius, i hem de passar a comentar aspectes més puntuals que ja han anat sortint i que hi insistiré en altres enfocaments, en alguns casos, per conèixer aquest model d'agricultura que volem per les nostres illes i que es pot fer per aconseguir-ho.

Vostè ha parlat del medi natural, dins la política del sector, pensa realitzar un esforç per tal de divulgar la forestació?, pensam que la forestació sembla en principi bona, no du massa feina, manté el verd, dóna uns ingressos per a aquests fons europeus, es poden potenciar varietats autònomes, per tant esforç de la conselleria per tal de potenciar, per tal d'esforçar-se en aquest tema de la forestació. Ha parlat també, dins el medi natural, de la conservació d'espais naturals, hi ha temes, Mondragó, Na Burguesa, Es Trenc i Cabrera?, Sr. Conseller, l'hem de protegir més, hem de tenir una política ben conservacionista?

Incendis, també n'hem parlat, jo no entraré en els temes, perquè ...

Aprofitar els recursos, els nostres recursos escassos, sempre comentam dins una illa els pocs recursos, i, per tant, quina és la forma d'equilibrar per tal d'aminorar aquests desavantatges que poden sorgir dins una societat en moltes ocasions tan agressiva, i que de vegades o en moltes ocasions no sabem afrontar aquests problemes greus, em referesc a un problema importantíssim, el problema de l'aigua. Polítiques concretes de la conselleria per tal de racionalitzar el consum d'aigua, de vegades jo crec que també injustament, s'acusa el sector de ser el gran consumidor d'aigua, injustament, a posta jo crec que hauria de concretar aquestes polítiques de racionalització de l'aigua, depuració terciària, incentius a sistemes de conreus estalviadors d'aquests recursos i estudi de varietats. Vostè n'ha parlat també, una mica.

Tema de formació. Hem parlat que un dels problemes greus, estructurals que té el sector i que es tradueix en moltes ocasions en aquesta manca de rendibilitat d'aquestes empreses agràries, d'aquestes explotacions agràries, en part es deu per aquesta manca de formació, per aquesta manca d'una gestió eficaç d'aquests recursos de l'explotació. A mi m'agradaria saber quin suport envers les ensenyances reglades, ara en aquests moments encara del MEC, però que és important establir possibles vies de cara a un futur immediat traspàs de competències, i també dins el tema de formació, jo crec que és important aquesta via que s'havia obert en tema de cooperatives, visió més apropiada als pagesos directament i més realista en moltes ocasions i més eficaç en determinats temes puntuals de la formació necessària per als pagesos.

Empreses públiques. Hem parlat contínuament de les empreses públiques, jo, una vegada més, vostè ha parlat de la reducció d'aquestes empreses públiques, jo li he de demanar com es justifiquen, quin és el pla de viabilitat de les que puguin quedar, quins criteris s'han seguit per a aquestes empreses públiques i la possible entrada en competència amb empreses privades.

Se li ha demanat també sobre el tema d'Agama. Vostè ha parlat ja de la privatització, però jo li deman, Sr. Conseller, quin sentit té solucionar o intervenir en una empresa si no és per solucionar el sector?, no hi ha altres empreses que tampoc no funcionen i no hi intervé? Agama, ha solucionat els problemes del sector?

Ja he dit que el Sr. Orfila ha comentat els problemes, "desde la crisis de Agama en 1990 han cerrado 578 ganaderías", ja n'ha parlat, però jo li deman, quines solucions s'han volgut donar quan s'ha intervengut en aquest tema d'Agama?, privatització, però, s'ha solucionat?, contínuament veim en aquesta empresa una guerra d'indústries transformadores, per què no es va solucionar realment el problema del sector?, perquè al final els que ho pateixen són els mateixos agricultors, els mateixos ramaders que veuen, no ja un preu baix, no ja un preu baix, sinó també un problema de si cobraran.

Intervenció en cooperatives. He viscut, Sr. Conseller, el tema de la CAP, creu que estan justificades intervencions tan costoses?, no just intervencions tan costoses com la de la CAP, sinó imatge de les cooperatives, si és la via per solucionar, per agrupar aquests pagesos, com podem fomentar unes cooperatives amb aquesta imatge que hem tengut desgraciadament de les cooperatives, aquí, a les Illes?

Parlant del sector ramader, quotes lleteres, pensa que és oportú introduir en aquesta comunitat una bossa de quotes? Per tal de fomentar, un podria pensar que es podria, d'aquesta forma, fomentar, incentivar determinades iniciatives positives per al sector, zones deprimides, pagesos joves, millors en l'explotació.

Sector oví, també l'ha comentat. Creu que les ajudes incentiven l'estructura productiva, aquestes primes al sector oví creu que ajuden a millorar l'estructura productiva, amb millors de raça, explotacions, o són una simple injecció de liquiditat per tal de procurar la supervivència del sector i no amb una visió de futur? Se n'ha parlat, també, se n'ha parlat.

Imatge. Bé, Sr. Conseller, vostè ha fet a les seves entrevistes, i també n'hem parlat, al·lusió, diu: "*En los eventos oficiales que se sirvan únicamente productos de nuestras islas, palo y almendras como aperitivo, sobrasada y queso de Maó, sin olvidar los excelentes vinos mallorquines*". Va bé, Sr. Conseller, va bé, imatge. Jo li demanaria més coses, vostè ha fet referència que també s'estan estudiant altres productes, jo li deman, productes ecològics, pensa fomentar, Sr. Conseller, aquest consell balear de producció agrària ecològica més conegut com CAE, els productes ecològic, a part de la imatge que puguin donar entenem que, a més, són molt equilibradors i aniria clarament dins aquest futur que ens plantejam d'entorn equilibrador del medi natural, del medi rural.

S'ha parlat també del pacte intersectorial. Pensa dedicar els esforços cap a la producció del mercat intern dels residents o també dels turistes?, o podem amb tot, amb tot, turistes, mercat intern, residents? De vegades, una pensa amb la dificultat, amb l'estructura empresarial hotelera de les grans cadenes hoteleres, de vegades una pensa amb la dificultat de competir amb les grans cadenes agroalimentàries, i que tractar bé el mercat intern seria poc.

Assessors. Perfil professional, titulació. Una es demana per tanta expectació creada als mitjans de comunicació, pots ser caldria que ens expliqués aquesta teoria, ho diré talment, *teoría de los estómagos agradecidos*. Bé, són moltes les referències que puguem trobar. El Sr. Vidal, aquí present, li coneixiem altres activitats, ex-batle, ex-senador, diputat, sector constructor, no coneixiem les agràries, jo crec que és important, quan pensam que som aquí per solucionar els problemes del sector i creen tanta expectació temes com aquests, n'hi ha d'altres d'assessors que també han estat objecte de premsa.

També, una es demana i aquí estam per aquest intercanvi, com si no en tengués prou, amb tota l'amplitud dels temes que afecten la seva conselleria i que aquí hem pogut comentar, com perquè la premsa es faci ressò de l'activitat amb cada constructora de la conselleria. Rosselló Bordoy diu en el *Diario de Mallorca* de 10 de setembre, critica que Agricultura restauri la torre de les Ànimes, el director del Museu de Mallorca està en desacord amb el projecte del Govern. Jo no sé si aquí ja és tema de competències amb el consell insular, però jo crec que ja n'hi ha molts de suficients perquè hi ha altres temes importants per parlar-ne.

Ha parlat també de la dimensió de les explotacions. Miri, Sr. Conseller, no és tan una qüestió de les hectàrees, aquí, dins la normalització europea, hem de pensar en aquests marges bruts que consideren, quantes unitats de dimensió econòmica, que es mesuren en ecus, serien òptimes per mesurar aquestes explotacions, perquè no fa falta recordar que no és el mateix, segons el tipus de produccions que puguem fer, marge brut per oferir-nos, per tant no tant en hectàrees sinó en unitat de dimensió econòmica. I això mateix ens afecta també al nombre de pagesos on sembla que tampoc no ens posam d'acord, estan estipulades aquestes variables normalitzades a nivell europeu, i aquestes unitats de treball agrícola també ja ens donen unes estadístiques concretes i que no és tant un treballador com les hores treballades, vostè segurament ho sap, i parlant d'estadístiques jo crec que seria bo dedicar una atenció especial a la qualitat, vostè ha parlat del darrer cens, sí, efectivament els censos agraris anaven els anys acabats en 2, 72, 82, 92, es varen fer, el darrer el 89 per homogeneïtzar a nivell comunitari, a nivell de la Unió Europea, però, de totes formes, jo crec que seria bo que per part de la conselleria es dedicassin a actualitzar i a tenir informacions realment actualitzades, i això sense dubte milloraria la nostra informació i, per tant, l'activitat agrària.

EL SR. PRESIDENT:

Vaya concluyendo, por favor, Sra Amer.

LA SRA. AMER I RIERA:

Sí, ja per acabar. Miri, Sr. Conseller, d'una cosa pot estar segur, aquí hem de pensar que ens uneix l'esperit i l'esforç per a una millora forta del sector, beneficiant-se no tan sols l'agricultura en si, sinó també la qualitat de vida per a la millora de l'entorn de la societat de cadascuna de les Illes. Jo, en tot cas, no puc renunciar aquí, encara que alguns companys, amb les mateixes tasques ja s'han pronunciat en aquest sentit, li hem de demanar, i ja ho hem comentat, el traspàs als consells insulars, però amb la legalitat pregonada ahir en la intervenció del Sr. Matas, i amb els fons europeus, evidentment.

Sr. Socías, ja per acabar insistiria en aquesta millora del sector, que s'ha de dur a terme, sense dubte, des de l'esforç i la racionalitat fixant l'objectiu del futur del medi rural en la terminologia comunitària. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Marià Socías i Morell):

Moltes gràcies, Sr. President. Seguiré un poc el ritme de la seva intervenció. S'ha parlat de moltes coses, ha començant manifestant la seva preocupació per la situació del sector, home!, ha semblat que la culpa la té el Partit Popular, el sector està malament perquè el Partit Popular ha governat, això em sembla poc seriós, li ho dic així de clar, em sembla poc seriós. A la resta d'Espanya, com que no ha governat el PSOE, el sector agrícola està molt bé, és simplement un comentari.

Ha parlat després, com de passada, de (...), marges, si un dels problemes greus que s'hagi abandonat precisament l'agricultura a la zona de muntanya és precisament que es va degradant tot el sistema de marges, extraordinari, jo em plantej, de vegades, si els marges s'haguessin de fer ara, si ho autoritzaríem, quasi segur que no, diríem que és una autèntica degeneració fer marges actualment, i una de les primeres coses que em vaig plantejar és per què no poder introduir una línia d'ajudes en matèria de marges, cosa possible en el marc de la política agrària de la comunitat, i el problema és molt senzill, és un problema de doblers; es va fer l'any 94 i em sembla que la línia d'ajudes va estar oberta quinze dies perquè la varen superar en excés i amb caràcter immediat.

Ha parlat també dels pagesos francesos. És una cosa que em crida l'atenció, i el que més trob a faltar aquí, a Mallorca, és que les explotacions a altres llocs no són explotacions molt grosses, pens en el vi o en el formatge, però el vi el fa el mateix pagès, el formatge el fa el mateix pagès i el ven després el mateix pagès, o han de cercar canals de comercialització amb la intervenció del mateix pagès, cosa que aquí a Mallorca és inimaginable, inimaginable, aquí l'únic que feim és fer raïm i després intentar vendre'l, bé, tal vegada ens trobarem amb el cas de Binissalem, l'únic lloc en què ho "deixonen", però la realitat és que és molt distint, el formatge es fa a Menorca, als llocs, però no ho segueixen preparant, hi ha molt pocs llocs on es va madurant el formatge, és a dir el venen ..., m'explic, i el valor afegit està precisament en el fet de madurar el formatge ells mateixos, s'haurà de veure si el formatge estàndard que hi ha, bé, aquest tipus de formatge a Menorca és el que es ven a Europa o no, perquè sé que el gust és un poc fort, a m i personalment m'agrada, en definitiva, el que vull dir és que Europa, en els trenta anys que varen estar a la CEE, varen aconseguir unes ajudes per a modernització de les seves estructures que ja no han arribat a Espanya quan Espanya ha entrat a la UE, el criteri ha estat radicalment distint. Jo he vist, per exemple, les bodegues franceses, quasi cada explotació té un sistema de producció de vi que s'ha pagat amb fons comunitaris, es va pagar en el seu dia amb fons comunitaris, i que actualment és inimaginable aquesta línia d'ajudes per a aquí. El que hem d'intentar precisament és que tant de bo el pagès pogués produir i afegir qualque cosa més al producte que és el que en definitiva li podria donar una mica de doblers per poder continuar vivint d'això.

Ha parlat també de medi natural, de reforestació o de forestació, cregui'm que jo no hi crec molt, li ho dic ben clar, ara el que no faré serà desaprovechar una sola pesseta que m'arribi d'Europa, si hi ha doblers per reforestar, que es reforesti, igual que no crec tampoc en arrancar vinyes, li ho dic ben clar, tal vegada som un poc roquer, però no crec en el sentit, no crec en llevar terres productives per plantar, no hi crec, perquè després no es podrà sembrar, i crec que no hem de perdre quota de cap manera.

Entr també a parlar-li de les quotes lleteres. A la Comunitat Autònoma ara hi haurà un abandonament de quotes lleteres a favor de l'Estat espanyol, ja li puc dir que un dels criteris que manté la conselleria, ja s'han donat les instruccions oportunes i ja s'ha comunicat a Madrid, que la Comunitat Autònoma comprarà les quotes lleteres, ens costaran doblers, però crec que val la pena, crec que no ens podem permetre continuar perdent quota lletera, i cregui'm que no m'agrada haver de comprar part de la quota lletera, però és que si no, se'n va a la reserva nacional i jo crec que és millor que quedi i que es faci una reserva regional per poder distribuir-la, si està reglat. Està avisat a Madrid, nosaltres participarem i invertirem els doblers, i cregui'm que no m'agrada fer-ho, perquè són mitjans intervencionistes, però crec que no queda més remei que haver d'impedir que aquesta quota lletera se'n vagi a Madrid i s'hagi de repartir la reserva nacional, per tant ja he donat les instruccions per comprar aquesta part de la quota que s'havia d'abandonar i, per tant, que es pugui tornar a redistribuir a Balears. Li puc dir que no ho havia comentat, però sí que s'ha fet.

Quant a Cabrera, el problema és competencial, purament i simplement. La sentència del Constitucional és claríssima, ara, també li vull dir dues coses, que el que no es pot admetre és que la gestió actual del parc s'hagi dut de tal manera que Cabrera sigui actualment un vedat privat, això és el que no es pot admetre, el que no es pot admetre és que hi hagi un bar a Cabrera i que aquest bar s'hagi donat en una concessió virtual, *de facto*, sense cap tipus de publicitat i sense cap normativa; nosaltres amb això no hi jugam, a mi m'agradaria saber si ho hagués fet la Comunitat Autònoma, que és el que s'hagués dit. Això s'ha fet, s'ha donat la concessió del parc de Cabrera a una associació, sense intervenció de la Comunitat, i quan ha sortit la sentència del Constitucional, la reacció per part del director del parc ha estat que "estam encantats que la Comunitat vulgui col·laborar amb Cabrera", la Comunitat no col·laborarà amb Cabrera perquè això significa que Cabrera és seu i que nosaltres col·laboram. Cabrera és, com a mínim, i ho he repetit abans, tan nostra com seva, i crec que és més nostra que no de l'Estat, perquè de la sentència del Tribunal Constitucional el que sí es desprèn és que com a mínim hi ha gestió compartida, però hi ha altres interpretacions, si la gestió en matèria de medi ambient, la (...) de reserva a les comunitats autònomes, la posició predominant o prioritària ha de ser la de la Comunitat i no la de l'Estat.

Quant a aigua, cregui'm, una de les coses prioritàries que tenc des de la conselleria és la matèria de l'aigua, em preocupa, em preocupa molt, i em preocupa molt que es faci arribar al sector la culpa que si es gasta molta d'aigua és per mor del sector primari, en això estic totalment d'acord amb vostè, crec que les estadístiques que hi ha no responen a la realitat, no es gasta el que es diu en el sector primari i tampoc en els altres sectors, es gasta molt més en els altres sectors que no en el sector primari, crec que hem d'actualitzar clarament les estadístiques. Es rega bastant poc, no cregui que es rega molt, hi ha una sèrie de llocs, molt concretats, on es rega, i crec que no és just carregar els problemes d'aigua dient que el problema d'aigua es deu que l'agricultor mallorquí o eivissenc ha gastat molt, hem de ser un poc seriosos en aquest sentit i, per tant, li don tota la raó, i crec que anant per aquest punt ens podem entendre, perquè estic radicalment d'acord amb el que ha dit. Crec que és radicalment injust el que es fa, no es pot admetre el que surt a nivell de premsa contra que si es gasta aigua i si hi ha problemes de salinització ve per l'agricultura, els problemes no vénen de l'agricultura, el problema ve d'una explotació poc racional i no per part de l'agricultura precisament, i això crec que ho hem de dir i ben clar.

Quant als cultius, també per estalviar aigua, també els he de dir que m'estic plantejant seriosament llevar part de les ajudes que vénen de la Unió Europea i que nosaltres gestionam, que siguin per cultius que signifiquin emprar molta d'aigua, li ho dic clarament, però li ho dic clarament sempre que sigui una mesura que tenguí una resposta per part dels altres sectors, el que no pens admetre i el que no pens fer és intentar estalviar aigua en el sector primari perquè no s'estalvi en el sector terciari, això li ho dic ben clar, ho tenc molt clar. El que passa és que crec que hi ha cultius que empren molta d'aigua, potable, a més, i crec que tampoc no és just que nosaltres, a més, subvencionem aquests cultius que tenen alt consum d'aigua, el que no pens fer és no incentivar aquests cultius a canvi que tampoc no hi hagi mesures d'estalviar aigua, jo crec en les mesures d'estalviar aigua, hi crec seriosament.

Quant a les cooperatives, miri, quan parla de cooperatives crec que li passa el mateix que els passa a molts de pagesos, que és que els pèls se'ns posen de punta. I és que el pagès mallorquí, el menorquí crec que ho és manco, però l'eivissenc ho és igual que nosaltres, és molt individualista, no hi creu, el funcionament de les cooperatives no ha estat tot el correcte que hauria d'haver estat, i ho hem de dir molt clar, i amb l'exemple de la CAP, de Sa Pobla, el tenim ben clar, és a dir, existeix certa reticència, que jo crec que això pot funcionar d'una altra manera i hauria de funcionar d'una altra manera, estic convençut, però la realitat és que no sempre ha funcionat d'aquesta altra manera. M'agradaria que fos així, perquè crec que part dels problemes dels sectors, del sector primari i bàsicament la comercialització podria passar precisament per unes cooperatives que fossin correctes, serioses, ben integrades i tal, el que passa és que quan parlem de cooperatives, parlem de coses que, en fi, que a la gent li posen els pèls de punta, perquè no ha estat una gestió transparent ni una gestió clara, i bé, ho vull dir, perquè ho pens.

Empreses públiques. Miri, jo crec que aquí sempre tenim els papers invertits. Jo crec que si jo dic que estic a favor de les empreses públiques, vostè dirà que està en contra; si jo dic que estic en contra, vostè dirà que hi està a favor; si vostès governen, veuríem si reduirien les empreses públiques ... Escolti, és que jo crec que el que no es pot dir és que un partit com el que sustenta el Govern estigui a favor de les empreses públiques, nosaltres estam en contra de les empreses públiques, crec que s'han de reduir al mínim possible, i vostès, precisament no duen aquesta política en els llocs on governen, i crec que això també s'ha de dir, i de vegades em sembla que parlem de distintes coses, igual que quan parlàvem abans del capítol 1, és a dir, són aquests llocs comuns que només els feim cap a l'opinió pública, cap a la galeria, voldria saber què farien vostès si governassin la Comunitat Autònoma amb les empreses, en crearien 30 o 35 més, i així en contra de l'empresa privada i en competitivitat de l'empresa privada, no, i ho he de dir seriosament, perquè és així.

També el tema d'Agama. Jo crec que ho hem d'agafar a una època en concret. És a dir, és molt fàcil parlar d'Agama, de com està la situació, jo he mirat la situació de les explotacions ramaderes que m'ha explicat el Sr. Orfila, quan el Govern va intervenir Agama i com és ara, i també hem de veure la situació si hagués caigut la CAP en el seu moment i com va caure després i no hi va haver tants de problemes, que es va intentar diluir. Bé, també hem de veure què passaria si Agama desapareixés. Crec que també ens ho hem de plantejar, com a alternativa i com a hipòtesi també ens ho hem de plantejar, sobretot creient que no hem de dur polítiques intervencionistes de cap a fora, cap a dins sí, ho torn a dir. Crec que si hagués caigut Agama en el moment en què es va plantejar la crisi d'Agama, hagués estat per al sector un cop de mort, no sé actualment si ho seria. Cregui'm, a més, una de les coses que em preocupen de la conselleria és la situació del sector lleter, em preocupa, perquè no ho acab d'entendre, hi ha una espècie de guerra entre indústries, entre ramaders i, en definitiva, el sector - diuen- que no dona doblers, escolti, si no dona doblers, si no és rendible, no sé per què vénen tants de problemes.

Quotes lleteres. El que s'ha de retirar s'ho queda la Comunitat Autònoma per tornar a distribuir-ho, ja li ho dic, ben clar. Oví, primes, bé, jo crec que les primes no milloren les estructures, vostè ho ha dit, jo crec que no, però jo crec que això no és la política de la UE, la política de la UE és millorar la renda, i les ajudes estan precisament per millorar les rendes, ja que no hi ha una política de preus intervenguts i tal, és millorar la renda perquè aquest senyor pugui continuar tenint aquestes ...

Imatge, sí, li ho dic, no em cansaré de dir-ho, crec que hem de donar una imatge distinta de la que donam al sector, donam una imatge depriment, és a dir, crec que hem d'intentar donar un poc d'esperança a la gent, la veritat, és un tema que em preocupa molt.

Productes ecològics, CAE, total suport, el que passa és que també li torn a dir el que he dit abans, no crec en una política subsidiària tota la vida, si la CAE ha de viure de (...), no hi crec, ha de desaparèixer. Li ho dic perquè he tengut qualque reunió amb la CAE, i no es pot pensar que aquí tothom és molt individualista i no intervencionista fins que el seu sector va malament, quan el seu sector va malament, la Comunitat Autònoma ha d'intervenir. Bé, miri, no, siguem un poc seriosos, nosaltres ajudarem la CAE els primers anys, perquè funcioni, però aquí no és "pare comunitat autònoma" que cada vegada li pagarem i anirà pagant les coses, eh?, i vull que les coses quedin ben clares, perquè ho vaig aclarir ja al Consell regulador o al Consell balear de la producció agrària. El sector ha de viure per si mateix.

Pacte intersectorial, jo crec que ja ho he comentat abans, s'ha intentat, crec que la culpa em diuen que va ser del sector primari, no del sector turístic, relativament, perquè els altres volien comprar una pesseta més barat i això els justificava, el que passa és que parlar de pacte intersectorial amb el sector turístic en general, crec que no és possible. Ja ho he dit abans, crec que hem de parlar de pacte intersectorial amb el sector turístic de certa qualitat. Què és el que podem intentar vendre després? Li dic a més que estic parlant clarament amb l'Escola d'Hostaleria que ha muntat la Conselleria de Turisme amb el Govern, amb la Universitat, per intentar fer coses amb ells conjuntament en aquest sentit, i crec que seria una bona arma i un bon instrument quant a consumir productes d'aquí i donar a entendre i vendre bé que això és així. No va anar malament a la cimera, quan s'ha fet, i s'ha fet amb productes mallorquins, en fi, crec que hem d'anar per aquest camí.

Assessors, bé, és una política del Govern, no sé perquè aquestes coses desperten tanta expectació, li puc dir que despertàs la mateixa expectació els assessors del consell insular, i el que passa és que els del Govern desperten una expectació, i els del consell insular, no. Però jo també li diria per què un grup de batles seus o de no batles seus que no han arribat a ser batles, tenen assessors contractats pel consell insular, i no ha sortit també. Crec que no té major importància, així de clar li ho dic.

Activitat constructora. Bé, aquest tema em fa moltes ganes de riure. La Torre de les Ànimes, em fa moltes ganes de riure. És que suposa un tal desconeixement per part del diari, per part de Rosselló Bordoy, crec que ho puc explicar clarament perquè jo vaig intervenir des de l'altre costat, vaig intervenir des d'Obres Públiques, i, sí, sí, Rosselló Bordoy pot dir el que vulgui al diari, però no vol dir que tengui la raó. El que li puc dir és que la Torre de les Ànimes és de propietat privada, els propietaris fan un conveni amb la Conselleria d'Agricultura tota vegada que està dins l'objectiu 5b, i es fa un conveni amb Agricultura perquè Agricultura -quan jo no era conseller, és a dir que no tenc per què justificar polítiques-, i es fa un conveni perquè correspongui a la Comunitat Autònoma, concretament a la Conselleria d'Agricultura la conservació i el manteniment de la Torre de les Ànimes, i es fa precisament aquest conveni perquè la Torre de les Ànimes està en total i absoluta degradació. De la Conselleria d'Agricultura es demana ajuda a la Conselleria d'Obres Públiques, escolti, la Conselleria d'Obres Públiques no només fa carreteres i arregla torrents, eh?, la Conselleria d'Obres Públiques té un servei d'habitatge i arquitectura i té uns funcionaris a aquest servei amb una tradició, no només de la Comunitat Autònoma, sinó que provenen de l'Estat, de rehabilitació d'habitatges i de patrimoni arquitectònic, i existeix una línia d'ajudes importantíssima de rehabilitació de patrimoni arquitectònic dins la Conselleria d'Obres Públiques, i el projecte el fa el Sr. Pere Palmer, cap de la Secció, encarregat d'aquestes matèries, projecte que es remet a l'ajuntament i a la Comissió del Patrimoni, i la Comissió del Patrimoni informa i autoritza el projecte de la Torre de les Ànimes. Si el Sr. Rosselló Bordoy no va voler assistir aquell dia a la Comissió del Patrimoni, de la qual era vice-president i en tenia obligació, ja s'arreglarà ell, però aquest és un projecte que es va fer des de la Conselleria d'Obres Públiques, que també fa rehabilitacions de patrimoni arquitectònic, i l'únic que ha fet la Conselleria d'Agricultura és contractar les obres. Per tant, no crec que s'hagin de treure les coses de lloc.

Quant al nombre de pagesos, li ho dic ben clar, l'únic que em preocupa i crec que és en l'únic que hi pot haver discrepància, és que uns parlen d'agricultors a títol principal, i els altres no. Jo crec que parlar d'agricultors a títol principal no és correcte, jo crec que hem de parlar d'agricultors, tan legítim és un com l'altre, més important és evidentment per aquest senyor (...), però tal com està la situació, crec que hem de protegir tant un senyor que sigui agricultor a títol principal, com un que no ho sigui, perquè tanmateix si continua sembrant o continua tenint una explotació ramadera, jo crec que continua participant i aportant, crec que ho hem de dir.

Quant a les transferències, serà la comissió la que decidirà, i m'imagin que estaran ben dotades, estaran ben dotades, hi haurà un acord de bona dotació, i, quins seran els fons que hi seran?, doncs no ho sé, no ho sé. Així de clar li ho dic.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias. Sra. Amer, tiene su turno.

LA SRA. AMER I RIERA:

Sra. Consellera, Sra. Diputada, Srs. Diputats, els que queden. Puntualment i ja per acabar, Sr. Socías. Ha parlat contínuament d'intervenció. L'agricultura a tota Europa, Sr. Socías, la coneixem, és intervencionista, és intervencionista, i nosaltres l'hem de mantenir i hem d'aprofitar, sense dubtes. Hem parlat d'això i no hauríem d'aplicar una política liberal per als productes ecològics, no?, també hauria d'entrar dins aquesta.

Respecte d'aquestes primes de l'oví, i si miram al futur, quan s'acabin, què farem?, tancarem?

Respecte dels assessors, Sr. Conseller, som aquí, al Parlament, no som al consell insular.

I bé, ja no és tant el tema de la Torre de les Ànimes, sinó, bé, tampoc no ho ha desmentit. En tot cas, i comentant el tema del 5b al qual s'ha referit, abans ho gestionava tot la conselleria, la d'Agricultura, les altres hi entraren després, quan no s'havia gastat tot, i vostè ho pot saber.

EL SR. PRESIDENT:

¿Ha concluido, Sra. Amer?

LA SRA. AMER I RIERA:

Sí, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Marià Socías i Morell)

Sr. President. Sí, miri, intervencionisme, ho tenc molt clar, li estic parlant d'intervencionisme, màxim, mitjà o mínim?, la meva, mínim. Això és el que li estic dient, m'explic?, intervencionisme mínim, el que li dic, només quan no ens quedi més remei.

Producció ecològica, les coses han de tenir viabilitat, s'han de muntar de tal manera que siguin viables, el que no val és muntar coses que no siguin viables, muntar-se el (...) i després resulta que nosaltres hem de pagar. No, les coses han de ser viables, que es necessita un temps perquè això funcioni?, d'acord, el que no es pot pensar és que sempre hi haurà uns doblers darrera per part de la Comunitat Autònoma que subsidii les coses, i això vull que quedi ben clar.

Prima, quan s'acabin, doncs no ho sé, quan s'acabin, és un dels problemes. Parlam precisament de signes distintius de qualitat, de qualitat controlada per intentar fer creure i demostrar clarament que un me aquí té una qualitat que no té un mè que ve de fora, i això és així.

La Torre de les Ànimes. Miri, li ho dic ben clar, desmentir tot el que surt a la premsa, tenc coses més importants a fer, cregui-ho o no; és a dir que el Sr. Rosselló Bordoy vagi, parli, comenti una cosa i en comenti una altra, miri, la veritat, les coses són com són, per molt que surti a la premsa això o l'altre, m'explic? Quant al 5b li puc dir que el 5b no estava gestionat tot per la Conselleria d'Agricultura, si té aqueixa informació, convé que la comprovi, que s'assessori correctament, part del 5b estava gestionat, per exemple, per la Conselleria d'Obres Públiques, part del 5b estava gestionat, per exemple, per la Conselleria de Comerç i Indústria, com eren els cursos de formació, i això és així, no, no, enguany i l'any passat, jo l'any passat vaig passar ajudes amb càrrec al fons 5b, de l'any passat i d'enguany, per a rehabilitació d'habitatges; i els cursos de formació es duen a través de Codefoc, que ens assignava o no una petita quantitat a nosaltres. Per tant no és cert el que diu, no tots els fons 5b es gestionaven.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Por el Grupo Popular, tiene la palabra el Sr. Pax.

EL SR. PAX I DOLZ DEL CASTELLAR:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Simplemente quería agradecer la comparecencia del Sr. Conseller de Agricultura del Govern balear por la exposición de sus líneas básicas de actuación en estos cuatro años, y decirle que los tres objetivos: mejorar la renta agraria, modernización de explotaciones y la conservación del medio natural, se pueden extrapolar en mejorar la renta al sector pesquero, la modernización de las flotas y la conservación de los recursos pesqueros. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

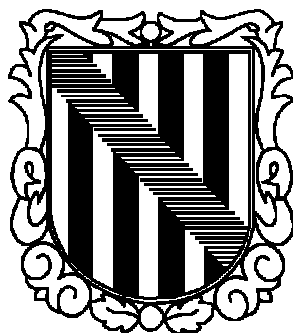
Gracias, Sr. Pax. Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Marià Socías i Morell):

Pues prácticamente no tengo nada que decir. Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Bien, así pues, concluye la sesión. Nada más. Muchas gracias.



**DIARI DE
SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS**

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma